

ศิลปบรรเลงเพลงสยาม

Silapabanleng - Siamese Music

ชัญพงศ์ ทองสว่าง, ผู้วิจัย

Chanyapong Thongsawang, Researcher

ผลงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่อง
ศิลปบรรเลงเพลงสยาม โดยวงอิมมานูเอลออร์เคสตราในชุมชนคลองเตย

โดย ผศ.ดร.ชัญพงศ์ ทองสว่าง

สนับสนุนโดย

สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ร่วมกับ สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา

ศิลปบรรเลงเพลงสยาม

ชัยพงศ์ ทองสว่าง

E-Book (118 หน้า) สิงหาคม 2567
พิมพ์ครั้งที่ 1 ตุลาคม 2566
จัดทำโดย สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ
เจ้าของลิขสิทธิ์ ผศ.ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง

ออกแบบ/จัดรูปเล่ม เพียงพิมพ์ กิติวีระพงศ์
พิมพ์ที่ บริษัท ธนาเพรส จำกัด 9 ซอยลาดพร้าว 64 แขวง 14
แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310
โทรศัพท์ 0-2950-5405

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ
National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

ชัยพงศ์ ทองสว่าง

ศิลปบรรเลงเพลงสยาม - กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์ธนาเพรส, 2566.

100 หน้า

1. โน้ตเพลง - ไทย 2. ประสิทธิภาพ ศิลปบรรเลง

3. ละครเวที 4. Siamese Suite

I. ชื่อเรื่อง.

708.7

ISBN 978-974-326-709-3

สงวนลิขสิทธิ์

ศิลปบรรเลงเพลงสยาม
Silapabanleng's Siamese Music

ชัยพงษ์ ทองสว่าง, ผู้วิจัย
Chanyapong Thongsawang, Researcher

ผลงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่อง
ศิลปบรรเลงเพลงสยาม โดยวงอิมมานูเอลออร์เคสตราในชุมชนคลองเตย

โดย ผศ.ดร.ชัยพงษ์ ทองสว่าง

สนับสนุนโดย
สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ร่วมกับ สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา

บทนำ

ด้วยการสนับสนุนโครงการวิจัยจากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2564 ผู้วิจัยได้ดำเนินการโครงการวิจัยเรื่อง “บทเพลงร้องจากละครเวทีของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง : การวิเคราะห์สังคีตปฏิบัติ การเรียบเรียง และการแสดง” ที่ได้ทำการเผยแพร่บันทึกวีดิทัศน์การแสดง “ศร-ประสิทธิ์-ลัดดา ศิลปบรรเลง : เพลงละครเวที ผกาวัล” ในวันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2565 ผ่านทาง PGVIM YouTube Channel ซึ่งเป็นการบรรเลงเปียโนประกอบการขับร้อง ร่วมกับการบรรเลงไวโอลิน คลาริเน็ต และเครื่องดนตรีไทยเดิม ในลักษณะดนตรีแชมเบอร์ขนาดเล็ก

โดยในปีนี้ได้ต่อยอดการดำเนินการด้วยโครงการวิจัย “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม โดยวงอิมมานูเอลออร์เคสตราในชุมชนคลองเตย” เป็นการนำเสนอผลงานเพลงไทยที่ทรงคุณค่าสำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์ โดยทำงานร่วมกับมูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิต และวงอิมมานูเอลออร์เคสตรา จากชุมชนคลองเตย ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการแสดงดนตรี เพื่อการเปลี่ยนแปลงชีวิตของเด็กและเยาวชนในชุมชนคลองเตย เพื่อให้เยาวชนได้แสดงทักษะความสามารถทางดนตรีต่อสาธารณะ เป็นการเสริมสร้างให้เยาวชนรุ่นใหม่ได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ และประสบการณ์ผ่านกิจกรรมดนตรี เพื่อพัฒนาศักยภาพมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืนต่อไป

เนื่องในโอกาสฉลองครบรอบ ๑๑๑ ปี อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (นักแต่งเพลง) ๑๒๕ ปี หลวงวิจิตรวาทการ อดีตอธิบดีกรมศิลปากร และ ๕๐ ปีเสียชีวิตของ ศ.เคลาส์ พริงส์ไฮม์ (Prof. Klaus Pringsheim) ประมาจารย์นักแต่งเพลง ผู้สอนอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ณ สถาบันดนตรีแห่งกรุงโตเกียว ผู้วิจัยได้ดำเนินการการบรรยายเสวนาและการแสดงดนตรี “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม” ในวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2566 ณ สถาบันเกอเธ่ ซึ่งเป็นวันคล้ายวันเกิดครบรอบ 111 ปี อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง โดยได้เชิญ รศ.ดร.กุลธร ศิลปบรรเลง คุณอ๋อปร กรุมะโรหิต (ลูกศิษย์คนสำคัญของอาจารย์ประสิทธิ์) รศ.ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์ (ลูกศิษย์รุ่นสุดท้ายของครูลัดดา ศิลปบรรเลง) และ ดร.ภาศิณี สกกุลสุวรรณ์ (ผู้ที่มีส่วนร่วมจัดในการจัดทำฐานข้อมูลออนไลน์ “คลังจดหมายเหตุ อ.ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง” และ “พิพิธภัณฑ์สังคีตศิลป์ ศร-ประสิทธิ์ โดยกุลธร”) มาร่วมเสวนา อีกทั้งทำการแสดงบทเพลง และบทละครเวทีชิ้นสำคัญของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง และหลวงวิจิตรวาทการ ในรูปแบบวงดนตรีแชมเบอร์ขนาดเล็ก (ฟลูท คลาริเน็ต ไวโอลิน เปียโน) ร่วมกับนักร้อง และนักแสดงรับเชิญ

ในวันที่ 5 ตุลาคม เวลา 18:00 น. ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการแสดงดนตรี “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม” ณ สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา ผู้วิจัยจะนำเสนอบทเพลง “เลือดสุพรรณ” และ “ดวงจันทร์” ของหลวงวิจิตรวาทการ ที่เรียบเรียงเสียงประสานสำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์โดย ศ.เคลาส์ ฟริงส์ไฮม์ ซึ่งถือเป็นผลงานเรียบเรียงบทเพลงไทยที่มีคุณค่า และเป็นการผสมผสานการใช้เสียงประสานแบบยุคโรแมนติกตอนปลายในบทเพลงละครเวทีของไทยได้อย่างวิจิตร พร้อมทั้งแสดงบทเพลง “Siamese Suite” ของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ที่เป็นบทประพันธ์ต้นฉบับสำหรับวงดุริยางค์ ที่เรียบเรียงขึ้นใหม่สำหรับการบรรเลงเปียโนประชันกับวงดุริยางค์ในลักษณะเปียโนคอนแชร์โต (Piano Concerto) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ ดัดแปลงละครเวทีผกาวัลลีที่มีความยาวรวมกว่าสองชั่วโมง มาเป็นชุดการแสดงบัลเลต์ผกาวัลลี “Phakavali Ballet Suite” โดยทำงานร่วมกับ รศ.ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์ ในการปรับดนตรีให้เข้ากับลีลาและจังหวะการเต้นบัลเลต์

ผู้วิจัยหวังว่าการแสดง “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม” และการดำเนินโครงการวิจัยนี้จะมี ส่วนช่วยสืบสานบทเพลงไทยที่ทรงคุณค่าของ อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง หลวงวิจิตรวาทการ และ เคลาส์ ฟริงส์ไฮม์ ไปตั้งแต่ผู้สูงวัยจนถึงเยาวชนคนรุ่นใหม่ ให้อยู่ในวงการดนตรีของประเทศไทย และเป็นที่ประจักษ์แพร่หลายในระดับนานาชาติต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญพจน์ ทองสว่าง หัวหน้าโครงการวิจัย

5 ตุลาคม 2566

คำนิยาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง เป็นผู้ที่มีการศึกษาไม่เหมือนใคร และได้เปลี่ยนชีวิตการทำงานจากการที่จะเป็นวิศวกรไฟฟ้า (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) มาเป็นนักเปียโนแถวหน้าของประเทศไทย และเป็นอาจารย์ประจำที่สถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนา ที่สอนเปียโนและดนตรีวิทยา

นี่คือเส้นทางชีวิตที่ไม่น่าจะมีผู้ใดเลือก แต่ก็ถือว่าโชคดีมากๆ ที่ได้เปลี่ยนเส้นทางชีวิตในช่วงที่ดนตรีคลาสสิกเป็นที่นิยมในประเทศไทย มีการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลตะวันตกที่สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยแทบจะทุกสถาบัน หากเป็นเมื่อ 70-75 ปีที่แล้วก็ไม่แน่ว่าจะได้รับโอกาสให้ได้แสดงผลงานและสอนวิชาดนตรีที่สถาบันดนตรีที่มีชื่อเสียงอันมีเกียรติอย่างยิ่งแห่งหนึ่งของประเทศไทย คือสถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนา เนื่องจากในช่วงนั้นยังมิได้มีหลักสูตรการสอนดนตรีสากลตะวันตกที่สถาบันใดๆ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง ได้รับการแนะนำให้รู้จักผลงานประพันธ์ดนตรีของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 ปี และได้แสดงความสนใจอย่างมากในชั้นแรกต่อเพลงร้องที่ประพันธ์ไว้สำหรับการแสดงละครเวทีของคณะผกาวัลลี และต่อมาได้ศึกษาผลงานการประพันธ์ ประเภทซิมโฟนี โดยได้เกิดความประทับใจในบทประพันธ์เพลง “Siamese Suite” ซึ่งเป็นผลงานซิมโฟนีชิ้นแรกของอาจารย์ประสิทธิ์ที่ได้ประพันธ์ไว้เมื่อท่านอายุประมาณ 40 ปี

การแสดงดนตรี “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม” ที่จัดขึ้นเพื่อระลึกถึงอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลงเนื่องในวาระ 111 ปีชาตกาลของท่าน ผศ.ดร. ชัยพงศ์ ทองสว่าง ได้นำบทเพลง “Siamese Suite” มาเรียบเรียงใหม่ในลักษณะบทเพลง Piano Concerto ถือได้ว่าเป็นการต่อยอดบทเพลงเดิมในแนวใหม่ที่น่าสนใจ อีกทั้งยังนำละครเวทีผกาวัลลีมาในเสนอในรูปแบบ “Phakavali Ballet Suite” ซึ่งเป็นการเผยแพร่ผลงานประพันธ์ของอาจารย์ประสิทธิ์ ออกไปอีกแนวหนึ่งโดยยังคงยึดมั่นในแนวทางดนตรีและเนื้อหาต้นฉบับไว้

ด้วยความปรารถนาดีและความเชื่อมั่นในความสามารถ ความรู้อย่างกว้างขวางทางด้านดนตรีคลาสสิกของ ผศ.ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง ผู้ที่เป็นทั้งนักแสดงเปียโน และนักดนตรีวิทยา ผมเชื่อมั่นว่าบทเพลง “Siamese Suite for Piano and Orchestra” จะเป็นเพลงที่ไพเราะพริ้งพร้อมด้วยเทคนิคการเล่นเปียโนที่น่าสนใจ และเป็นอีกเพลงหนึ่งที่นักประพันธ์ดนตรีชาวไทยได้มอบไว้เป็นสมบัติของชาติไทย

รองศาสตราจารย์ ดร.กุลธร ศิลปบรรเลง

อดีตอาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์และอดีตผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพลังงาน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

1	ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง และผลงานการประพันธ์	8
2	ศิลปบรรเลงเพลงสยาม	12
3	เลือดสุพรรณ & ดวงจันทร์	13
4	โซมิสสวัท	14
5	ผกาวลีบัลเลดส์วัท	15
6	Silapabanleng's Siamese Music	20
7	โน้ตเพลง Siamese Suite for piano and orchestra	26
	- Moon Over The Temple	26
	- In The Grand Palace	39
	- Siamese Lament	56
	- In Bangkok's Chinatown	70
	โน้ตเพลง Siamese Suite for piano solo	96
8	ประวัติผู้วิจัย	112

SIAMESE SUITE NO.4

1. MOON OVER THE TEMPLES.

andante con Moto.

PRASIDH SILAPABANLENG

2 Flutes

2 Oboes

st.

ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง และผลงานการประพันธ์

อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง (พ.ศ. 2455-2542) เป็นบุตรชายคนโตของหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ได้รับการฝึกฝนในการเล่นดนตรีไทยแทบจะทุกชนิดจากบิดาของท่านตั้งแต่วัยเด็ก จนโตเป็นหนุ่ม เครื่องดนตรีที่เล่นได้ดีมากคือ ระนาดเอก และเมื่ออายุได้ราว 17 ปี ก็ได้ติดตามบิดาไปสอนดนตรีไทยที่ราชสำนักของพระมหากษัตริย์กัมพูชา โดยทำหน้าที่เป็นล่ามภาษาอังกฤษ ในปี พ.ศ. 2473 ช่วงเวลาหนึ่งเดือนที่บิดาและบุตรได้อยู่ร่วมกัน ทำให้หลวงประดิษฐไพเราะมองเห็นแววการประพันธ์ของบุตรชายของท่าน จึงได้ส่งเสริมให้เรียนโน้ตสากลเบื้องต้นที่โรงเรียนวิทยาสากล อำนาจการสอนโดยพระเจนดุริยางค์ และจากนั้นก็ไปเรียนบรรเลงเปียโนกับครูนารถ ถาวรบุตร เพื่อเป็นการปูพื้นฐานทางดนตรีสากลตะวันตกให้อาจารย์ประสิทธิ์

ในปลายปี พ.ศ. 2477 อาจารย์ประสิทธิ์ และคุณลัดดา สารตายน ได้รับคัดเลือกให้ร่วมเดือนทางไปกับคณะนาฏศิลป์ดนตรีของโรงเรียนนาฏดุริยางค์ กรมศิลปากร ไปแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมที่ประเทศญี่ปุ่น และในการแสดงครั้งสุดท้ายที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงโตเกียว อาจารย์ประสิทธิ์ได้มีโอกาสนั่งข้าง ศาสตราจารย์เคลาส์ พริงส์ไฮม์ (Prof. Klaus Pringsheim, พ.ศ. 2426-2515) และได้เรียนถามท่านเป็นภาษาอังกฤษว่า “ท่านสอนอะไร” ท่านก็ตอบว่า “Composition” จึงทำให้อาจารย์ประสิทธิ์สนใจอย่างมากเพราะตั้งใจจะศึกษาทางด้านนี้ที่ประเทศฟิลิปปินส์อยู่ แล้วจึงถามท่านต่อว่า “ถ้าผมจะสมัครเรียนที่นี่จะได้หรือไม่” ท่านก็ตอบว่า “why not” ทำให้อาจารย์ประสิทธิ์ได้เข้าศึกษาวิชาดนตรีสากล วิชาเอกด้านการประพันธ์ดนตรี (music composition) เป็นเวลา 4 ปี ที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น¹ กับปรมาจารย์ชาวเยอรมันท่านนี้ ผู้ที่ได้ย้ายไปกรุงเวียนนาในปี พ.ศ. 2449 และเป็นนักเล่นเปียโนประกอบ (Repetiteur) ณ โรงละครราชสำนัก แห่งกรุงเวียนนา อีกทั้งยังเป็นผู้ช่วยของ กุซตาฟ มาเลอร์ (Gustav Mahler, พ.ศ. 2403-2454) ก่อนที่จะย้ายมาสอนดนตรีที่ญี่ปุ่นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2474

หลังจากจบการศึกษาด้านการประพันธ์และการอำนวยการเพลงที่ประเทศญี่ปุ่น ในปี พ.ศ. 2481 อาจารย์ประสิทธิ์ ได้เข้ารับราชการที่กองดุริยางค์สากล กรมศิลปากร โดยเป็นผู้ช่วยพระเจนดุริยางค์ ก่อนที่กองทัพบกจะเชิญไปประจำการที่กองทัพอากาศ เพื่อทำหน้าที่เป็นล่ามแปลภาษาญี่ปุ่นเป็นเวลา 4 ปี หลังสงครามสงบ อาจารย์ประสิทธิ์ได้ลาออกจากราชการที่กรมศิลปากร แล้วเป็นครูพิเศษสอนดนตรีที่โรงเรียนการเรือนพระนคร (ปัจจุบันคือสถาบันราชภัฏสวนดุสิต) โรงเรียนพาณิชยวิทยาลัย และผู้ที่สนใจดนตรี

¹ อนุสรณ์การพระราชทานเพลิงศพนายประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง (นักแต่งเพลง) ประจำปีพุทธศักราช 2541 ณ เมรุวัดเทพศิรินทราวาส กรุงเทพมหานคร 17 ธันวาคม 2542 (กรุงเทพฯ: วชิรินทร์สาส์น, 2542), 39.

ช่วงหลังสงครามคนไทยนิยมชมละครเวที เพราะยังไม่มีภาพยนตร์ต่างประเทศเข้ามา นาย อาจารย์ประสิทธิ์ร่วมกับญาติพี่น้องจึงได้จัดตั้งละคร “คณะศิษย์เก่าศิลปากร” โดยได้แสดงละครเวที “ผกาวัล” เป็นเรื่องแรก ที่โรงละครเก่า กรมศิลปากร โดยอาจารย์ประสิทธิ์ได้สร้างผลงานไว้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังได้สอนดนตรีแก่ผู้ที่สนใจ อาทิ คุณเกษม สุวงศ์ รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ วราวุธ สุมาวงศ์ (วราห์ วรเดช) และคุณอัปสร กุระมะโรหิต ต่อมาได้ก่อตั้งโรงเรียนผกาวัลสินาศิลป์ไทย และดนตรีตลอดจนจัดการแสดงนาฏศิลป์และดนตรีให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้ชมเป็นเวลาหลายปี

อาจารย์ประสิทธิ์ และภริยา ลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง ได้ทำงานด้วยกันมาตลอด และได้รับเชิญไปประเทศฟิลิปปินส์ ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ ญี่ปุ่น ฯลฯ อีกทั้งยังมีโอกาสพาคณะนาฏศิลป์ไทย-ดนตรีไทยไปแสดงที่ทวีปยุโรป และในอเมริกา (ราว 50 รัฐ) ถือเป็นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้ชาวต่างชาติได้ชื่นชม อีกทั้งยังเป็นคนไทยคนแรกที่นำบทเพลงไทยเดิมมาแต่งเสียงประสานในรูปแบบซิมโฟนีเป็นที่ชื่นชมมากของชาวต่างประเทศถือเป็น “การประสมประสานศิลปะตะวันออกกับตะวันตกที่ดีที่สุด”² จึงได้รับเกียรติยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติในปี พ.ศ. 2541 แต่หลังจากนั้นสุขภาพของอาจารย์ประสิทธิ์ก็ได้อ่อนแอลงจนในวันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2542 “หลังรับประทานอาหารกลางวันแล้ว ประมาณ 13:30 น. คุณประสิทธิ์ขออนอนพัก ดิฉันเข้าไปจับมือไว้ เราทั้งสองมองดูตากันและคุณประสิทธิ์บอกดิฉันว่า ‘ร้องเพลงให้ฟังหน่อย’ ดิฉันจึงร้องเพลงเบา ๆ ด้วยเพลงเสียงเทียน และแสนคำนึง แบบไทยเดิม คุณประสิทธิ์จึงหลับไป”³ และจากไปด้วยอาการอันสงบ เวลา 17:27 น.

อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ได้สร้างสรรค์ผลงานสำคัญไว้จำนวนมาก โดยสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท หลักๆ ดังนี้

1. บทเพลงสำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์
2. บทเพลงสำหรับบรรเลงดนตรีกลุ่มแจ๊สเบอร์
3. บทเพลงร้องประกอบละครเวที

บทเพลงสำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์ ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากบทเพลงในลักษณะซิมโฟนี ได้แก่ บทเพลง “Siamese Suite” และ บทเพลง “Siamese Romances” ที่นำเพลงร้องจากละครเวทีของท่าน และเพลงไทยเดิมมาบรรเลงโดยวงดุริยางค์ ประกอบไปด้วย 5 บทเพลง ได้แก่ 1. “จันทราพาฝัน” จากภาพยนตร์เรื่อง “ไฟชีวิต” 2. “โลมเหนือ” ที่เรียบเรียงมาจากบทเพลงไทยเดิม 3. “งามเพียงจันทร์” ที่เรียบเรียงมาจากเพลงไทยเดิม “โลมพม่า” 4. “รักแท้”

² เรื่องเดียวกัน, 47.

³ เรื่องเดียวกัน

จากละครเรื่อง “เงาะป่า” 5. “ดวงใจ” จากละครเวทีเรื่อง “เกียรติศักดิ์รักของข้า” โดยใช้ชื่อท่อนว่า “Rhapsody” บทเพลงนี้ได้บรรเลงโดยวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ในการแสดงดนตรีเฉลิมพระเกียรติ “เย็นศิระเพราะพระบริบาล” ในวโรกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 จัดโดยมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญร่วมกับสมาคมศิษย์เก่าแพทย์ศิริราช ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2541

ในโอกาสครบรอบ 100 ปี ชาตกาลของหลวงประดิษฐไพเราะ อาจารย์ประสิทธิ์ได้เรียบเรียงบทเพลงไทยเดิม “เสียงเทียน (สามชั้น)” ซึ่งเป็นผลงานชิ้นเอกของบิดาของท่านในรูปแบบวงเครื่องสายสี่ชิ้น (String quartet) และภายหลังได้เรียบเรียงเป็นบทเพลงสำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์ร่วมกับนักร้องประสานเสียงหญิง ภายใต้ชื่อ “Siang Tian - Romance based on a theme by my father for female chorus and orchestra” บทเพลงนี้ได้ออกแสดงรอบปฐมทัศน์ในวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2531

ด้วยผลงานที่โดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลงทำให้ชื่อเสียงของท่านเป็นที่ประจักษ์ในระดับสากลดังที่ ดร.เนล ซอเรลล์ (Dr. Neil Sorrell) ผู้ได้รับการสืบทอดความรู้ดนตรีไทยจาก โด널ด์ มิตเชลล์ (Donald Mitchell) นักเขียนชาวอังกฤษชื่อดัง ผู้เขียนหนังสือเกี่ยวกับกุซตาฟ มาเลอร์ (Gustav Mahler) และ เบนจามิน บริทเทน (Benjamin Britten) โดยมิตเชลล์ได้ทำการนัดหมายให้ ดร.ซอเรลล์ ได้พบกับอาจารย์ประสิทธิ์ที่กรุงเทพฯ ในปี 1998 โดยได้กล่าวยกย่องชื่นชมว่า อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง “สามารถเชื่อมโยงระหว่างดนตรีไทยและดนตรีตะวันตกได้อย่างชาญฉลาด” ในบทความ “A study of a unique artist and his music: Prasidh Silapabanleng (1912-1999)”⁴ โดยได้เล่าถึงชีวประวัติและการทำงานของอาจารย์ ประสิทธิ์ อีกทั้งวิเคราะห์และสังเคราะห์บทเพลง “เสียงเทียน” ที่ผสมผสานดนตรีไทยและดนตรีตะวันตกได้อย่างลงตัว

นอกจากนี้อาจารย์ประสิทธิ์ยังได้เรียบเรียงบทเพลง “ดำเนินทราย” ทั้งในรูปแบบเครื่องสายสี่ชิ้น และสำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์ ร่วมกับการขับร้อง นอกจากนี้ท่านยังได้นำทำนองเพลงดำเนินทรายมาใส่เนื้อร้องใหม่โดยครูลัดดา ศิลปบรรเลง ในชื่อ “โฉมงามเวียงฟ้า” เรียบเรียงสำหรับละครเวทีเรื่อง “เวียงฟ้า”

⁴ Neil Sorrell, “A study of a unique artist and his music: Prasidh Silapabanleng (1912-1999),” *SPAFA Journal* 10, no. 1 (2000).

อาจารย์ประสิทธิ์ประพันธ์บทเพลงประกอบละครเวทีให้กับคณะละคร “ผกาวัล” โดยได้รับความนิยมเป็นอย่างสูงในระหว่างปี พ.ศ. 2489 ถึง 2494 อีกทั้งยังได้สร้างดารานักแสดงคนสำคัญขึ้นหลายคน อาทิ ส.อาสนจินดา สวลี ผกาพันธุ์ ชูศรี มีสมมนต์ (โรจนประดิษฐ์) โดยได้สร้างผลงานการละครร่วมกับผู้เขียนบทไว้ทั้งหมด 15 บทละครเวที สำหรับคณะละคร “ผกาวัล” ได้แก่ “ผกาวัล” เขียนบทโดยหลวงบุญมานพพาณิชย์ (2488) “เกียรติศักดิ์รักของข้า” โดย มาลัย ชูพินิจ (2491) “เวียงฟ้า” โดย ศักดิ์เกษม หุตาคม (2491) “ธิดาเจ้าราชบุตร” โดย อบ ไชยวสุ (2491) “มนต์นาคราช” โดย กุมุท จันทรเรือง (2492) “ความพยายาม” โดย สด กุระมะโรหิต (2492) “ดาราวัลย์” โดย กุมุท จันทรเรือง (2492) “ชายชาติชั่ว” โดย กุมุท จันทรเรือง (2492) “เงือกน้อย” โดย กุมุท จันทรเรือง (2492) “ขบวนเสรีจีน” โดย กุมุท จันทรเรือง (2493) “แม็คเบธ” โดย กุมุท จันทรเรือง (2493) “เงาะป่า” โดย สด กุระมะโรหิต (2493) “แผ่นดินแห่งความฝัน” โดย สด กุระมะโรหิต (2493) “ซิสก้า” โดย สด กุระมะโรหิต และ “สร้อยไข่มุกด์” โดย กุมุท จันทรเรือง

คณะละคร “ผกาวัล” ประกอบไปด้วย นักร้อง นักฟ้อนรำ และนักดนตรีราว 14 คน บรรเลงเครื่องดนตรีตะวันตก ได้แก่ ไวโอลิน 1 (สองคน) ไวโอลิน 2 วิโอลา เชลโล่ ดับเบิลเบส ฟลูต คลาริเน็ต ทรัมเป็ต ทรอมโบน และกลองชุด

ละครเวทีของไทยถือเป็นมหรสพที่สร้างความอภิรมย์ใจของชาวพระนครเป็นอย่างมาก อีกทั้งยังปูพื้นฐานองค์ความรู้ทางศิลปศาสตร์และการดนตรีที่เจริญงอกงามขึ้นได้ในเวลาต่อมา นับเป็นบทบาทสำคัญยิ่งของ หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง และครูลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง ในการก่อร่างสร้างดุริยศิลป์ คีตศิลป์ และนาฏศิลป์ แก่ชาติไทย อย่างเป็นคุณูปการ ก่อนที่ภาพยนตร์ต่างประเทศจะเข้ามาเปลี่ยนความนิยม การรับชมการแสดงในโรงละครเป็นโรงภาพยนตร์ จนทำให้คณะละคร “ผกาวัล” ต้องยุติไปในที่สุด

ศิลปบรรเลงเพลงสยาม

Silapabanleng - Siamese Music

Concert to Celebrate the 111th Anniversary of Prasih Silapabanleng, the 125th Anniversary of Luang Vichit-Vadakan and the 50th death Anniversary of Klaus Pringsheim

Program

Luang Vichit-Vadakan/Klaus Pringsheim (arr.)

The Blood of Suphan (เลือดสุพรรณ)

The Moon (ดวงจันทร์)

Prasih Silapabanleng/ Chanyapong Thongsawang (arr.)

Siamese Suite for Piano and Orchestra

----- Intermission -----

Prasih Silapabanleng/ Chanyapong Thongsawang (arr.)

Phakavali Ballet Suite in One Act

Chanyapong Thongsawang (pianist & conductor)

Krit Niramittham (conductor)

Sirimongkol Natayakulwong (choreographer)

Immanuel Orchestra & PGVIM Ensemble

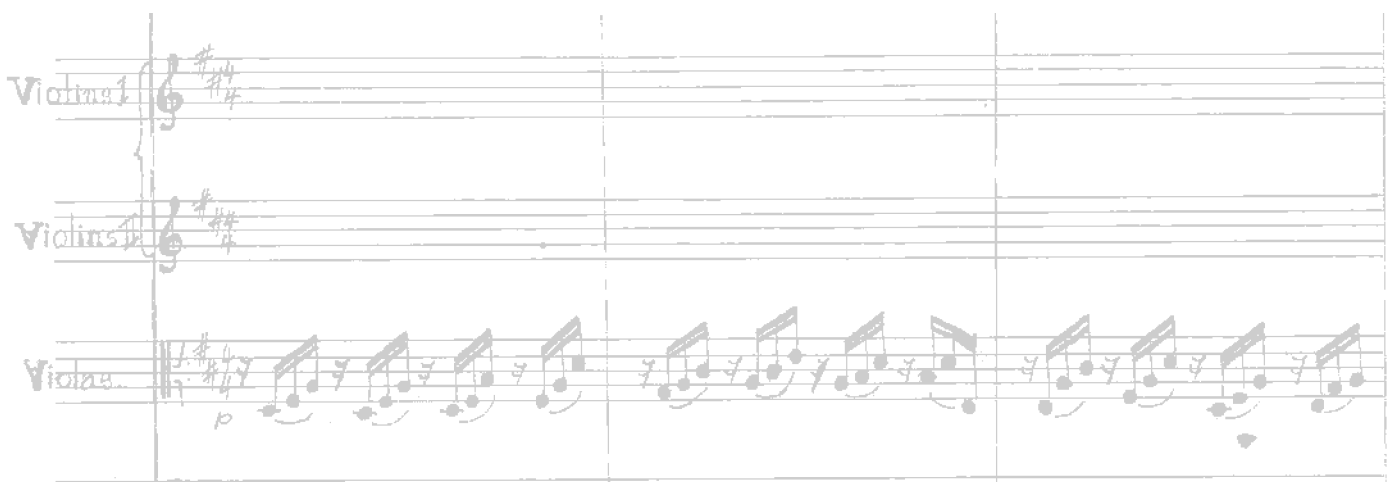
Ballet Dancers from FACS Mahasarakham University,

We Dance Studio & Arabesque Studio

Thursday 5 October 2023 at 18:00 hrs.

Sangita Vadhana Hall

Princess Galyani Vadhana Institute of Music

เลือดสุพรรณ & ดวงจันทร์

“เลือดสุพรรณ” เป็นละครเวทีของหลวงวิจิตรวาทการ (กิมเหลียง วัฒนปฤดา) ออกแสดงครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2479 ขณะที่ท่านดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมศิลปากร เป็นลักษณะละครผสมที่มีทั้ง บทพูด บทเพลงไทยเดิม เพลงไทยสากล และการรำ ท่านแต่งบทเป็นละครร้องโดยทำงานร่วมกับหลวงประดิษฐไพเราะ ผู้เชี่ยวชาญด้านดุริยางคศิลป์ มอบหมายให้แผนกนาฏดุริยางค์คัดเลือกผู้แสดง คิดท่ารำ พร้อมทั้งให้ช่างออกแบบฉาก

ด้วยอิทธิพลจากลัทธิชาตินิยม “เลือดสุพรรณ” มีเนื้อหาที่ปลุกใจให้คนรักชาติ และมีมิตรไมตรี โดยใช้พระเอกเป็นทหารพม่า “มังราย” ผู้เป็นสุภาพบุรุษรูปงามที่น่ายากย่อง เขาได้หลงรัก “ดวงจันทร์” สาวชาวบ้าน ระหว่างที่พม่ายกทัพรุกรานผ่านมาทางเมืองสุพรรณ ด้วยความเคร่งครัดในความยุติธรรมและเกียรติศักดิ์ อีกทั้งยังมีมนุษยธรรมแก่เชลยศึก มังรายได้ช่วยปลดปล่อยเชลยชาวไทย เป็นเหตุให้เขาต้องอาญาศึกและถูกประหารชีวิต ส่วนดวงจันทร์และชาวบ้านก็เข้าไปสู้กับพม่าอย่างกล้าหาญไม่ย่อท้อจนตัวตาย

บทเพลง “เลือดสุพรรณ” เป็นเพลงปลุกใจให้คนไทยรักชาติ มีความกล้า และสามัคคีกันเพื่อปกป้องแผ่นดิน ดังเนื้อเพลงท่อนสร้อยที่เปล่งออกมาว่า “มาด้วยกัน มาด้วยกัน เลือดสุพรรณเอ๋ย เลือดสุพรรณ เข้าประจัน อย่าได้พัวนเลย” บทเพลง “ดวงจันทร์” เป็นเพลงร้องคู่ที่ไพเราะแสดงถึงความรักของพระเอกและนางเอก

หลังจากที่ Prof. Klaus Pringsheim ย้ายจากกรุงโตเกียวเข้ามาทำงานที่กรมศิลปากร ประเทศไทย ระหว่างปี 1837-39 ก่อนย้ายกลับไปประเทศญี่ปุ่น ระหว่างที่ท่านทำงานที่กรมศิลปากรให้กับหลวงวิจิตรวาทการ ท่านได้เรียบเรียงบทเพลงของหลวงวิจิตรวาทการ หลายบทสำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์ อีกทั้งยังเรียบเรียง บทเพลง “ความฝัน” “เชิฐชมดอกไม้” “วิญญานแสนหวี” “คิดถึงแต่ไกล” “ดวงจันทร์” สำหรับบรรเลงไวโอลินประกอบกับเปียโน โดยตั้งชื่อว่า “Siamese Melodies - Suite for violin and piano, op. 37”

พริ้งส์ไฮม์เคยได้นำบทเพลงร้องไทยที่ท่านได้เรียบเรียงไปแสดงที่ประเทศญี่ปุ่นด้วย ดังที่เห็นจดหมายถึงอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 1940 พริ้งส์ไฮม์เรียบเรียงบทเพลงไทยที่มักจะเป็นทำนองห้าเสียง (Pentatonic) ด้วยแนวเสียงประสานที่ลึกซึ้ง มีการใช้เทคนิคการประพันธ์แบบหลายแนวเสียง (Polyphony) ที่สลับซับซ้อน และการเลียนแบบ (Imitation) ดังจะเห็นตัวอย่างได้จากโน้ตเพลง “เลือดสุพรรณ” และ “ดวงจันทร์” ที่ท่านมักจะ

เสียงการไครด์พื้นฐานตรง ๆ แต่จะใช้โน้ตแขวนลอยค้างไว้ แล้วค่อย ๆ เกลา ต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ เพื่อซ่อน ฮาร์โมนีเอาไว้จนไปลงตัวในช่วงจบหลักของเพลง นอกจากนี้ท่านมักใช้เทคนิคการเคลื่อนโน้ตแบบครึ่งเสียง (Chromatic) บ่อยครั้ง

พริ้งส์ไฮม์ยังได้บันทึกแผ่นเสียงเพลง “เลือดสุพรรณ” และ “ดวงจันทร์” บรรเลงโดยวง “Royal Orchestra Bangkok” ให้กับค่าย Odeon Record

ไซมัสสวีก

บทเพลงไซมัสสวีก (“Siamese Suite”) เป็นผลงานสำคัญที่อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลงได้แต่งในปี พ.ศ. 2496 ตอนนั้น คุณเกษม สว่างค์ นักเปียโนสมัครเล่นมือดีผู้สำเร็จการศึกษาจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้จัดรายการเพลงคลาสสิกที่สถานีวิทยุ 1 ปณ ได้ขอฝากตัวเป็นลูกศิษย์อาจารย์ประสิทธิ์ และมีความใกล้ชิดกันตลอดมา วันหนึ่งคุณเกษมมาหาที่บ้าน ถือนหนังสือพิมพ์ “พิมพ์ไทย” ลงข่าวหน้าแรกว่า สถานทูตเบลเยียมประจำประเทศไทย เชิญชวนนักแต่งเพลงจากทั่วโลก ประพันธ์ซิมโฟนี เข้าประกวดในการแข่งขัน Queen Elizabeth Competition ที่ประเทศเบลเยียม ซึ่งในปีนั้นได้เปิดการประกวดบทประพันธ์นานาชาติเป็นครั้งแรก อาจารย์ประสิทธิ์ ได้ฟังก็หัวเราะและบอกคุณเกษมว่า มีเวลาเหลือเพียงแค่ 15 วันเท่านั้น จะไปแต่งซิมโฟนีอะไรกัน คุณเกษมก็ไม่ยอมหยุด บอกว่าจะมากิน นอนที่บ้านอาจารย์ประสิทธิ์เพื่อคัดลอกโน้ตให้ ขอให้เริ่มทำเลย อาจารย์ประสิทธิ์ขัดความตั้งใจไม่ได้ ก็ยอมทำตามคำขอร้อง

“ไซมัสสวีก” ประกอบด้วยกัน 4 ท่อน **ท่อนแรก** ใช้ชื่อ “Moon Over The Temple” ท่านนำบทเพลงที่เคยแต่งต้องทำส่ง Prof. Pringsheim เพื่อจะสำเร็จการศึกษาที่ญี่ปุ่นมาใช้เลย ครั้งนั้น ท่านใช้ชื่อว่า “Intermezzo” และ วงดุริยางค์ Tokyo Radio Symphony Orchestra เคยนำมาเล่นออกรายการวิทยุ ร่วมกับบทประพันธ์อื่นของ เคลาส์ พริ้งส์ไฮม์

ท่อนที่ 2 แต่งขึ้นใหม่ โดยใช้ชื่อ “In The Grand Palace” เพราะต้องการสื่อให้รู้ว่าประเทศไทยมีสถาบันพระมหากษัตริย์

ท่อนที่ 3 ในชื่อ “Siamese Lament” เป็นเพลงช้าๆ ที่ให้บรรยากาศโรแมนติคปนโศกเศร้า

ท่อนที่ 4 เดิมใช้ชื่อว่า “At a wedding in Bangkok’s China town” แต่ภายหลังเปลี่ยนเป็น “In Bangkok’s China Town” ท่อนนี้ นำเอาเพลงระบำจากละครเวทีเรื่อง “ขบวนเสรีจีน” ชื่อ “ชื่นใจ” หรือ “ดอกเถา” มาแต่งขยายจนกลายเป็นท่อนที่ยาวที่สุดของบทเพลง “ไซมัสสวีก” จนกระทั่งบางคนพูดล้อว่า บทเพลง “ไซมัสสวีก” น่าจะใช้ชื่อว่าเพลงจีนมากกว่า

เป็นอันว่าประพันธ์เสร็จทันส่งที่สถานทูตเบลเยียมในวันสุดท้ายของกำหนด หนังสือพิมพ์ “พิมพ์ไทย” ได้ถ่ายรูป อาจารย์ประสิทธิ์มอโนต์เพลงนี้ให้ เจ้าหน้าที่ของสถานทูตเบลเยียม สมดังความต้องการของ คุณเกษม สุวงศ์ ที่ต้องการให้มีชื่อคนคิตกวีชาวไทยส่งเข้าประกวด เพื่อเป็นการเผยแพร่ผลงานการประพันธ์เพลงสากลตะวันตกโดยคนไทย แม้จะไม่ได้รางวัล ก็ถือเป็นการได้เผยแพร่บทเพลงไทยในรูปแบบคลาสสิกตะวันตกที่ทรงคุณค่าในต่างแดนได้อย่าง น่าชื่นชม

ผกาวัลลีเล่ต์สีก

“ผกาวัลลี” เป็นละครเวทีบทแรกที่สร้างโดยครอบครัวศิลปบรรเลง ร่วมกับ “แสงทอง” หลวงบุญมานพพาณิชย์ (อรุณ บุญมานพ) ผู้เขียนบทละครประกอบด้วยกัน 6 องค์ โดยนำเค้าโครงเรื่องมาจากอินเดีย อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลงประพันธ์เพลงร้องบรรเลง ร่วมกับวงดุริยางค์ขนาดเล็ก (chamber orchestra) หลวงประดิษฐไพเราะนำวงดนตรีไทยเดิม มาร่วมบรรเลง การแสดงรอบปฐมทัศน์สันนิษฐานว่าจัดขึ้นในปี พ.ศ. 2488 ประสบความสำเร็จ อย่างสูง จนได้มีการเรียกร้องให้กลับมาแสดงอีก เมื่อสิ้นสุดสมัยกาลแรกไป ในสมัยกาลที่สอง ในราวเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2489 พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล และพระเจ้า น้อยยาเธอ เจ้าฟ้าภูมิพลอดุลยเดช ได้ทอดพระเนตรการแสดง อีกทั้งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ครู ทร-ประสิทธิ์-ลัดดา ศิลปบรรเลง เข้าเฝ้าฯ ด้วยทรงสนพระทัยเกี่ยวกับการประพันธ์บทเพลง ในละครเวทีบทนี้

นักแสดงนำฝ่ายชายรับบทโดย อุโฆษ จันทรเรือง แสดงเป็นเจ้าชายสตานนท์ ในขณะที่ อนงค์ นาคสวัสดิ์ (พัฒน์กุล) รับบทเทพธิดาผกาวัลลี ส่วนเทพธิดาอีก 3 องค์ แสดงโดย ชูศรี มีสมมนต์ (โรจนประดิษฐ์) สมศรี สนิธิรัตน์ และสายสวาท (ไม่ทราบนามสกุล)

“ผกาวัลลี” เป็นเทพธิดาองค์หนึ่ง ที่เจ้าชายสตานนท์ ผู้เป็นมนุษย์ แอบยลโฉม เข้าแล้วหลงรัก แต่ความรักของทั้งสอง ก็มีเงื่อนไขและอุปสรรค เพราะพระอินทร์เป็น เจ้าชีวิตของผกาวัลลี ขณะเดียวกัน พระนางจิตตวัต แห่งนครไตรตรึงค์ ก็หลงรักเจ้าชายสตานนท์ แต่เจ้าชายก็ไม่สามารถรักพระนางได้ เรื่องจึงกลายเป็นรักสามเส้า ท่ามกลางรักแท้ อันบริสุทธิ์ หนึ่งชีวิต และอำนาจริษยา ในที่สุดจึงนำมาสู่โศกนาฏกรรมที่ ผกาวัลลี กับเจ้าชายสตานนท์ ต้องพบจุดจบด้วยกันในกองเพลิง

เนื่องในโอกาสฉลอง 111 ปี อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ผู้วิจัยได้ทำงานร่วมกับ รศ.ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลสงวงศ์ อาจารย์ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้ เชี่ยวชาญด้านละครเวทีในประเทศไทยและการเต้นบัลเลต์ ในการนำละครเวทีผกาวัลลีที่มีความยาว

รวมกว่าสองชั่วโมง มานำเสนอในรูปแบบใหม่ในลักษณะบทเพลงชุดบัลเลต์ในชื่อว่า “Phakavali Ballet Suite” โดยผู้วิจัยได้นำบทเพลงหลัก 5 เพลงจากละครเวทีผกาวัลี รวมทั้งคัดเลือกบทเพลงไทยของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง และบทเพลงคลาสสิกจากอุปรากรเรื่อง “นอร์มา” (Norma) ประพันธ์โดย วินเซนโซ เบลลินี (Vincenzo Bellini) ที่มีลักษณะดนตรีสอดคล้องกับเนื้อหาบทละคร มาเรียบเรียงประกอบเป็นบทเพลงชุดบัลเลต์ในหนึ่งองค์ที่มีความยาวรวมประมาณครึ่งชั่วโมง โดยตัดบทร้องออก และปรับดนตรีให้เข้ากับจังหวะการเต้นระบำ อีกทั้งได้ปรับโครงสร้างบทละคร และเนื้อหาให้กระชับขึ้น จากต้นฉบับ 6 ฉาก ที่ประกอบไปด้วย 1. สระโนดาด 2. สรวงสวรรค์ 3. เทวาลัยร้าง 4. นครไตรตรึงค์ 5. สถานนันทหลบหนี 6. เทวาลัยร้าง เป็นโครงสร้างใหม่นี้

ฉากนำเรื่อง สระโนดาด

เทพธิดาทั้งสี่มีชื่อว่า อังกาลา จิณฺญา มารตี และผกาวัลี เหาะลงมายังเมืองมนุษย์เพื่อเล่นน้ำที่สระโนดาด เจ้าชายสถานนท์แห่งกรุงศตบรรณบุรี เสด็จประพาสป่าแอบชมโฉมจึงพยายามสร้างไมตรีกับเทพธิดาผกาวัลีและขอให้นางเห็นใจในความรักของตน ผกาวัลีมีใจรักตอบเช่นกัน แต่ไม่สามารถอยู่กับสถานนท์ได้ เพราะนางและเพื่อน ๆ มีพระอินทร์เป็นเจ้าชีวิตอังกาลาจึงแนะนำให้สถานนท์ไปขอต่อพระอินทร์ สถานนท์ก็ตกลงใจทำตามคำแนะนำ

ดนตรีบรรเลงเปิดด้วยบทเพลง “ลมหนาว” ที่ขยายช่วงบทนำเพลงด้วยการไล่โน้ตลงแบบอาร์เปโจหลายรอบ อย่างเร่งเร้าในบันไดเสียง ซี-ไมเนอร์ (C minor) แสดงให้เห็นถึงการเหาะลงมาของเทพธิดาทั้งสี่ และเด่นชัดด้วยจังหวะวอลซ์ของเพลง “ลมหนาว” ที่มีการเปลี่ยนบันไดเสียงสลับไปมาระหว่าง ซี-เมเจอร์ (C-Major) ที่สะท้อนถึง “ความใสสะอาดบริสุทธิ์” ของนางฟ้า และ ซี-ไมเนอร์ (C-Minor) ที่แสดงถึง “การประกาศความรักแต่ในขณะเดียวกันก็ยังคร่ำครวญถึงความรักที่ไม่สมหวัง ที่เต็มไปด้วยการอ่อนแอ การปรารถนา และการโหยหาจิตวิญญาณความรัก” ของเจ้าชายสถานนท์ ตามนิยามลักษณะบันไดเสียง (Key characteristics) ของคีตกวีและนักเขียนชาวเยอรมัน คริสเตียน ดาเนียล ชูบาร์ท (Christian Daniel Schubart, 1739-1791)⁵ จากนั้นดนตรีบรรเลงบทเพลง “เห็นใจสักครั้ง” ที่พระเอกพยายามเกี่ยวพาราสีนางเอก ในบันไดเสียง บี-แฟลต-เมเจอร์ (Bb-Major) แสดงให้เห็นถึง “ความรักที่สดชื่น” ของพระเอกที่หลงรักนางเอกตั้งแต่แรกพบ สลับกับทำนองร้องของนางเอกในบันไดเสียง ซี-เมเจอร์ (C-Major)

⁵ Christian Friedrich Daniel Schubart, *Ideen zu einer Aesthetik der Tonkunst* (Vienna: Degen, 1806).

ฉาก 1 สรวงสวรรค์

พระอินทร์เห็นว่าสวรรค์และมนุษย์โลกมีแต่ความสงบสุข จึงยินดีที่จะประทานพรให้ ผกาพลีจึงขอพรให้ตนพ้นจากการเป็นชายาพระอินทร์ และนำสถานนท์เข้าเฝ้า สถานนท์กราบทูล ให้พระอินทร์ทราบว่า ตนและผกาพลีมีความรักต่อกัน และทูลขออนุญาตจากพระอินทร์ พระอินทร์ ทรงพิโรธ จึงใช้สายฟ้าทำให้สถานนท์สลบและทำโทษผกาพลีโดยสาปนางให้อยู่ในบริเวณที่กำหนด ในเวลากลางวันร่างกายท่อนล่างของผกาพลีจะกลายเป็นหินครึ่งตัว ต่อเมื่อเวลากลางคืนจึงจะกลายเป็นมนุษย์เต็มตัว ทั้งจะเนรมิตให้เทวาลัยร้างให้อาศัยอยู่เพื่อทั้งสองจะได้พบกัน เมื่อหมดชาตินี้ เมื่อใด ทั้งสองจึงจะได้เกิดเป็นเทวดาคู่กัน

บทเพลง “เชิดโน” ที่ส่งางาม ในบันไดเสียง ดี-เมเจอร์ (D-Major) บรรเลงเปิดฉาก “สรวงสวรรค์ที่น่ายินดี” และแสดงถึงความยิ่งใหญ่ของพระอินทร์ ตามด้วยท่อนเร็วที่ตื่นเต้นเร้าใจ สะท้อนถึงพระพิโรธ

ฉาก 2 เทวาลัยร้าง

เมื่อเจ้าชายสถานนท์ฟื้นจากสลบและได้ยินเสียงผกาพลีร้องรำพัน จึงหาทางเข้าเทวาลัย และขอให้ผกาพลีเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อตนสลบไป เมื่อเจ้าชายสถานนท์ทราบถึงโทษทัณฑ์ที่ พระอินทร์สาปผกาพลี เจ้าชายยังเห็นใจในเคราะห์กรรมของผกาพลี และได้ให้สัญญาว่าจะรักผกา พลีจนวันตาย

ทำนองเสียงสูงโหยหวน เบา ๆ ในบันไดเสียง ซี-เมเจอร์ (C-Major) ของบทเพลง “เสียงเทียน” (Siang Tian - Romance based on a theme by my father for female chorus and orchestra) สร้างบรรยายตอนต้นที่เงียบเหงาเปล่าเปลี่ยวใจ ตามด้วยทำนองเพลง “โอรัก” ที่มีโมทิฟ เอฟ-ไมเนอร์ (F-minor) ที่แสดง “การคร่ำครวญถึงความทุกข์ทรมาน” สลับกับทำนอง ในบันไดเสียง เอฟ-เมเจอร์ (F-Major) ที่แสดงถึง “ความเอออกเอาใจ และความสงบ” เมื่อ ทั้งสองได้กลับมาพบกันอีกครั้ง และได้แสดงความรักต่อกันด้วยบทเพลง “ดำเนินทราย” ที่ อ่อนหวานในบันไดเสียง เอฟ-เมเจอร์ (F-Major)

ฉาก 3 นครไตรตรึงค์

ณ ลานหน้าพระราชมณเฑียรแห่งนครไตรตรึงค์ มีการประลองฝีมือระหว่างเจ้าชาย สองคนต่อหน้าพระนางจิตตวัต เจ้าชายคนหนึ่งเสียทีล้มลงชายอีกคนหนึ่งเงื้อมดาบจะฟัน เจ้าชาย สถานนท์ก็พลันถลาเข้าขวาง ใช้อดาบรับไว้ เจ้าชายสถานนท์ก้าวเท้าพลาด คู่ต่อสู้จึงพ้นแต่รับทัน

พระนางจิตตวัตมีความพึงพอใจเจ้าชายสถานนท์และเกรงว่าจะเสียที่ นางจึงสร้างทำเป็นไม่สบาย และขอให้ยุติการประลองดาบ

เจ้าชายสถานนท์เข้าเฝ้าพระนางจิตตวัต พระนางทรงทราบว่า สถานนท์เป็นกษัตริย์แห่งกรุงศตบรรณบุรี และแสดงความเสน่หาเจ้าชายสถานนท์อย่างเปิดเผย แต่เจ้าชายก็ไม่สามารถให้ความรักต่อพระนางได้ เมื่อเจ้าชายสถานนท์บอกว่าตนเป็นเจ้าของแหวนที่ได้มาจากชายาของตนคือ นางผกาพลีผู้เป็นเทพธิดา พระนางจิตตวัตได้จ่ายเงินแก่ช่างทองและถือว่าเจ้าชายสถานนท์เป็นหนี้ต้องคุมตัว ทั้งยังขู่สถานนท์ว่า หากไม่เข้าพิธีวิวาห์ด้วยกันพระนางจะฆ่าเจ้าชายเสีย สถานนท์จึงต้องจำยอม แต่ที่สุดเจ้าชายสถานนท์ก็แอบหนีไปหาผกาพลี พระนางจิตตวัตทราบเข้า จึงไม่พอพระทัยเป็นอย่างยิ่ง

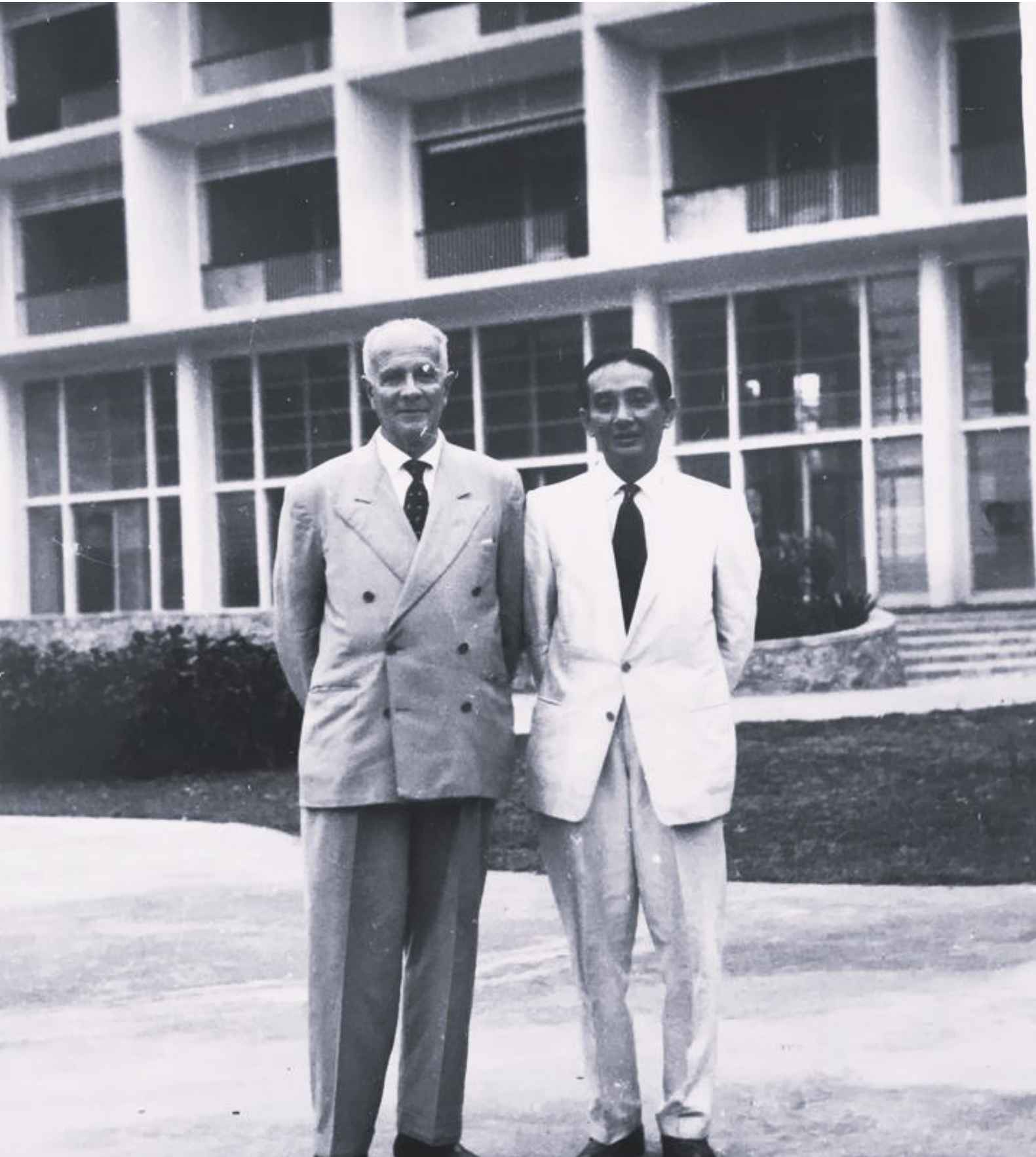
ช่วงแรกของบทเพลง “ดวงใจ” ที่เรียบเรียงเป็นท่อนสุดท้ายภายใต้ชื่อ “Rhapsody” ของบทเพลงชุด “Siamese Romances” เปิดฉานนครไตรตรึงค์ ด้วยบันไดเสียง ดี-ไมเนอร์ (D-Minor) ที่เครื่องขีริม และแสดงถึงความหดหู่ใจของพระนางจิตตวัต ตามด้วยบทเพลงประกาศศึก “Guerra Guerra!” จากอุปรากรเรื่อง “นอร์มา” ของ วินเซนโซ เบल्ली ที่น่าตื่นเต้น เมื่อการประลองดาบได้เริ่มขึ้น จากนั้นบทเพลง “โอ้เป็นหญิง” ซึ่งได้มีการใช้ทั้งบันไดเสียง ดี-เมเจอร์ (D-Major) และ บี-ไมเนอร์ (B-minor) สะท้อนถึง “การอดทนและการรอคอยโชคชะตา” ของพระนางจิตตวัตที่คับข้องหมองใจในความรักที่ไม่สมหวัง และกลับมาด้วยทำนองเพลง “ดวงใจ” ที่กุดตันอีกครั้ง ตามด้วยการกลับมาของท่อนนำที่เร้าใจจากบทเพลง “ลมหนาว” เมื่อพระเอกหลบหนีไป

ฉาก 4 เทวาลัยร้าง

เมื่อสถานนท์กลับมาถึงเทวาลัยก็ได้เล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ผกาพลีเสียใจจากสถานนท์ที่วิ่งวอนผกาพลีให้เห็นความจริงใจที่ตนทิ้งบ้านเมืองไม่เยื่อใยต่อราชสมบัติ หากการที่ต้องยอมวิวาห์กับพระนางจิตตวัตก็เพราะต้องการรอดชีวิตกลับมา ด้วยความรักและความเป็นห่วงผกาพลี

ผกาพลีเข้าใจในความรักของสถานนท์ รุ่งเช้าสถานนท์ลาผกาพลี แล้วกลับไปหาพระนางจิตตวัต ดำรวจวังรับคำสั่งของพระนางจิตตวัตมาเผาเทวาลัย เจ้าชายสถานนท์เห็นแสงไฟไหม้เทวาลัยจึงกลับมาหาผกาพลี และพยายามช่วยผกาพลีออกจากเทวาลัยแต่ทั้งสองไม่ประสบผลสำเร็จ เจ้าชายสถานนท์จึงขอยอมตายพร้อมผกาพลี ณ เทวาลัยแห่งนี้

ท่วงทำนองเพลง “ลมหนาว” กลับมาอีกครั้ง ตามด้วยบทเพลง “เห็นใจสักครั้ง” ใน
บันไดเสียง เอฟ-เมเจอร์ (F-Major) ตามด้วยท่อนจบที่ร้อนแรงจากอุปรากรเรื่อง “นอร์มา” เมื่อ
พระเอกขอตายตามนางเอกในกองเพลง เป็นการปิดฉากโศกนาฏกรรมรัก

Silapabanleng's Siamese Music

Prasidh Silapabanleng (1912-1999), a prominent Thai composer and National Artist (1988), learnt Thai traditional music, especially Ranad Eak, from his father, Lang Praditpairoh. In 1930 he visited Cambodia with his father, who was invited to teach traditional music there. Later Prasidh Silapabanleng studied Western music theory with Phra Chenduriyang and piano playing with Nart Thavornbutr before his further study in composition with Klaus Pringsheim at the Tokyo Academy of Music in Japan between 1935-37.

After returning to Thailand Prasidh Silapabanleng worked as the conductor and composer at the Western Music Division of the Fine Arts Department in 1938. During the Second World War he served in the Thai Army as an interpreter/liaison-officer. He later established the Phakavali Institute of Dance and Music together with his wife Ladda (Saratayon) Silapabanleng, his elder sister Dame Chin Silapabanleng and his father Luang Praditpiroh.

Prasidh's compositions, combining Siamese characteristics and classical compositional techniques, can be divided into three main categories:

1. Orchestral works: for example, *Siamese Suite*, *Siamese Romance*, *Cherd Nai - The Prelude of Siam & Siang Tian* for female chorus and orchestra
2. Chamber music: for instance, arrangements of Thai traditional music *Siang Tian* and *Damnern Sigh* for string quartet
3. Theatre music for the Phakavali troupe in collaboration with his wife, Ladda (Saratayon) Silapabanleng, as the theatre director.

To celebrate the 111th anniversary of Prasidh Silapabanleng, the 125th anniversary of Luang Vichit-Vadakan, and the 50th death anniversary of Prof. Klaus Pringsheim, the author performed a lecture concert at the Goethe Institute in Bangkok on the 111th birthday of the composer on 10 July 2023. Moreover the author is going to conduct the concert *Silapabanleng's Siamese Music*, performed by the Immanuel Orchestra and PGVIM Ensemble on the 5th of October at 18:00 at the Sangita Vadhana Hall, Princess Galyani

Vadhana Institute of Music. This concert features the arrangements of Luang Vichit-Vadakan's famous theatrical songs - *The Blood of Suparn and The Moon*, orchestrated by Klaus Pringsheim, Prasidh Silapabanleng's *Siamese Suite*, arranged for piano and orchestra by the author and the *Phakavali Ballet Suite*, the author's collaborative work with Associate Professor Dr. Sirimongkol Natayakulwong, a choreographer for ballet dancers.

The Blood of Suphan, a play written by Luang Vichit-Vadakan, premiered in 1936 when he was the Director of the Department of Fine Arts. Influenced by the nationalism of Field Marshal Phibulsongkram's policy, the story is based on an invasion of Myanmar troops in Suphanburi, the brave fight of Suphan villagers, and the tragic love between Mangrai, a handsome honest Myanmar soldier, and Duang Jan (in Thai meaning moon), an ordinary villager in Suphanburi.

The play combines dialogue, lyric drama, dance, Thai traditional music and modern Thai songs (Pleang Thai Sakol). Luang Vichit-Vadakan also collaborated on the musical creation with Luang Praditpairon.

When Klaus Pringsheim moved to Bangkok in 1937 to work as a music advisor to the Department of Fine Arts before returning to Japan in 1939, he arranged Siamese songs by Luang Vichit-Vadakan for orchestra as well as for violin and piano, entitled "Siamese Melodies - Suite for Violin and Piano", op. 37. This song cycle consists of 5 songs: 1. "Just a Dream" ("ความฝัน") 2. "Take my Flower" ("เชิญชมดอกไม้") 3. "Prayer" ("วิญญานแสนหวิ") 4. "Far away" ("คิดถึงแต่ไกล") 5. "The Moon" ("ดวงจันทร์"). Pringsheim also organised a concert in Japan with a performance of Siamese songs, as he wrote a letter to Ajarn Prasidh dated on 28th May 1940 from Tokyo: "On my advice Mr. Takami will sing in his vocal concert a number of songs by Luang Vichit-Vadakan in Siamese language [...] - three from *Princess Saen Wee*, two (or three [...]) from *The Blood of Suparn*."

Pringsheim also conducted the Royal Orchestra Bangkok and made a recording of "The Blood of Suparn" and "The Moon" with the ODEON record label.

Pringsheim applied polyphonic techniques, chromatic chords, suspension notes and borrowed chords, which happened more than usual, to create ambitious tonality. He managed the phrase by dividing it into consonance - dissonance - consonance: clear tonal function at the beginning and ending, free harmonically in the middle. He also often used chromatic (eventually combined with diatonic) parallel movements to make the harmony in the middle of a phrase more ambiguous. The result, although the music is harmonically conceived, sounds more polyphonic. The ambiguity of harmony after the beginning of a phrase reminds me of techniques used by the late German Romantic composers.

Siamese Suite, a masterpiece of Prasad Silapabanleng, was composed in May 1953. According to an interview with his son, Associate Professor Dr. Kulthorn Silapabanleng, at that time, Mr. Kasem Suwongse, who graduated from the Architecture Faculty, Chulalongkorn University, and who was also an amateur pianist and a pupil of Ajarn Prasad, told his teacher about a news from the newspaper *Pim-Thai* that the Belgian embassy would like to invite composers from around the world to write a symphony for the Queen Elisabeth competition in Belgium, which hold the international composition category the first time in 1953. Ajarn Prasad had only 15 days to complete the symphony with the assistance of Mr. Kasem Suwongse for preparing the manuscript.

Although he did not receive any prize from the competition, this Thai classical piece became well-known on the international stage. *The Siamese Suite* was finally premiered at the UNESCO Music Conference in Manila, the Philippines, in 1954 followed by long applause from the audience.

Siamese Suite illustrates Siamese characteristics in a symphonic work. The first movement in *Andante con moto*, Prasad Silapabanleng brought his orchestral piece, entitled *Intermezzo*, which was supervised by Prof. Klaus Pringsheim, for his final project at the Tokyo Academy of Music and was performed by the Tokyo Radio Symphony Orchestra along with the Siamese Royal March, written by Klaus Pringsheim on the occasion of the recent visit to Siam by King Ananda Mahidol. According to the radio program description *The Only Siamese Music*, the *Intermezzo* is a short and intimate piece of music, strongly

expressive of delicate romantic feelings, and is extremely well composed and effectively set for a small orchestra, showing the composer's high standard of musical ability and skill. Prasidh Silapabanleng then renamed the *Intermezzo* as *Moon over the temple* to depict Asian culture and the Buddhist religion.

The second movement is newly composed under the title, *In the Grand Palace* in *Moderato* tempo to present the Monarchy in Thailand. The third melancholic movement, *Siamese Lament*, in a slow tempo *Lento cantabile* depicts a gloomy atmosphere with a solemn melody by oboe imitating a Thai traditional wind instrument.

The final movement, entitled *In Bangkok's Chinatown*, is the longest one (around half the duration of the whole piece). It consists of 4 parts: 1. *Introduction (Adagio)*; 2. *Love Scene (Lento)*; 3. *Heartbreak (Andante cantabile)*; and 4. *At the wedding (Allegro)*. It derived from the original song *ชื่นใจ* (Rejoice) with a merry dance scene from the play *ขบวนการเสรีจีน*, which demonstrates the Chinese Freedom Movement in 1937 by young Chinese students against the Japanese during the beginning of the second Sino-Japanese war.

Phakavali Ballet Suite is derived from the Phakavali musical play conducted by the Silapabanleng family. Prasidh Silapabanleng composed airs for voice(s) with chamber orchestra, whereas his father Luang Praditpairon led the Thai traditional ensemble in the show. The original libretto, consisting of 6 scenes, was written by "Sangthong" (Arun Boonyamanop). The play presumably premiered in 1945 with great success, followed by the second performance probably in May 1946, presided over by H. M. King Ananda Mahidol (King Rama 8) and his younger brother Prince Bhumibol Adulyadej (later H. M. King Rama 9).

Ukote Chanroeng acted as the main male role of Prince Stanonda, whereas Anong Naksawasd (Pattanakul) played the principal female role of the goddess Phakavali. The other three goddesses were performed by Choosri Mesommon (Rojanapradit), Somsri Sonthirat and Saisawaat (unknown surname), whilst Mayuri Chanroen played Lord Indra.

Phakavali is the name of the youngest goddess of the four. The story depicts a lovelorn relationship between the goddess Phakavali and Prince Stanonda. Their love is

troubled by the Lord Indra and Princess Chittawat of the city of Tri Trueng. With true love, conditional commitment, and jealousy, the story ends with tragedy as both the goddess and the prince die in an inferno.

It is challenging to arrange Prasidh Silapabanleng's theatrical play *Phakavali* in 6 acts, which takes over two hours, into the *Phakavali Ballet Suite* in one act (for around 30 minutes), as the author need to deliberately choose theatrical music as well as Thai traditional music and arrange them without lyrics to suit the gentle dancing step. With the advantage of technology the author uses a visual choreographic design to illustrate the mythological fantasy of the tragic love between the goddess Phakavali and Prince Stanonda.

The first act, depicting four goddesses: Angala, Jinja, Maratee and Phakavali flying down to the earth for a swim in the Anodad Pond, whilst Prince Stanonda tries to flirt with Phakavali, is accompanied by two original theme songs, *Winter Wind* (ลมหนาว) and *Have a Heart Just Once* (เห็นใจสักครั้ง).

The second act illustrates the heavenly scene of Lord Indra with an elegant music excerpt from *Cherd Nai - The Prelude of Siam*, followed by an exciting section, when Lord Indra punishes and curses Phakavali and Stanonda.

The third act begins with a melancholic melody of the beginning of *Siang Tiang* to show the unconscious lonely Phakavali in a temple, followed by Oh Love (โอรัก), a love duet, when Stanonda and Phakavali find each other again.

The fourth act, depicting the royal palace of Tri Trueng and Princess Chittawat, begins with an excerpt of anxious character music in *D minor Sweetheart* (ดวงใจ) from the play *My Honored Love* (เกียรติศักดิ์รักของข้า) , followed by a dramatic sword fighting scene between two men with the dramatic war-like music *Guerra, Guerra! from Norma*, a *tragedia lirica* opera by Vincenzo Bellini, and the one sided love duet, *To Be a Woman* (โอรักเป็นหญิง), between Chittawat and Stanonda. This act ends with the final section of *Sweetheart* (ดวงใจ), cited from the *Rhapsody of the Siamese Romances* composed by Prasidh Silapabanleng.

In the fifth act, Stanonda tries to escape the city to meet Phakavali at the temple in the final scene. The theme song *Winter Wind* (ลมหนาว) reappears followed by *In Love in Vain* (เสียแรงรัก) before the tragic ending by the fire at the temple with the selected climactic dramatic finale of *Norma*, in which both leading actor and actress (Norma and Pollione) die in an inferno.

Conclusion

The Silapabanleng family plays an important role to promote Thai music and adapt it to suit a contemporary context. Luang Praditpairon developed a way to play Thai traditional music, expanded it to Thao, taught with oral transmission to his pupils and invented written notation of Thai music. He noticed the musical talent of his son Prasidh Silapabanleng and had a good vision to support him to study classical music composition with Prof. Klaus Pringsheim in Tokyo. Prasidh, as the first Thai classical composer, arranged Thai traditional music for classical Western instruments by applying classical harmonic progression and counterpoint technique to illustrate Thai classical music in a creative way. Nowadays there are various arrangements of Thai classical music in different styles. My project carries on to promote valuable Thai musical literature in a contemporary context to make accessibility simpler and attractive in the present day.

Siamese Suit

I. Moon Over the Temple

Prasidh Silapabanleng (composer)
Chanyapong Thongsawang (arranger)

Andante com moto

Flute

Oboe

Clarinet in Bb

Bassoon

Horn in F

Trumpet in Bb

Trombone

Percussion

Violin 1

Violin 2

Viola

Violoncello

Contrabass

Piano

Andante com moto

A

4

Fl. *mp espress.*

Ob. *p espress.*

Cl. *p*

Bsn. *al*

Hn. *al*

Tpt.

Tbn.

Perc.

Vln. 1

Vln. 2 *p*

Vla. *V*

Vc. *p pizz.*

Cb.

A

Pno.

7

Fl.

Ob. *al*

Cl.

Bsn.

Hn. *a2*

Tpt. *p*

Tbn.

Perc.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

Pno.

Detailed description: This is a page of a musical score, page 28, titled 'ศิลปะบรรเลงเพลงสยาม' (Art of Playing Siam Song). The score is for a large ensemble, including woodwinds, brass, percussion, strings, and piano. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 4/4. The page shows measures 7, 8, and 9. Measure 7 starts with a rehearsal mark '7'. The woodwinds (Flute, Oboe, Clarinet, Bassoon) and strings (Violins 1 & 2, Viola, Violoncello, Contrabass) play a melodic line. The Oboe has an 'al' (all) marking. The Horns play a sustained chord. The Trumpets and Trombones are marked 'p' (piano). The Percussion is silent. The Piano (Pno.) plays a rhythmic accompaniment. The score is written in a standard musical notation with staves for each instrument.

10

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

Pno.

a2

p

12

1. *tutti p espress.*

2. *espress.*

a1
mf espress. mf

mf

mf

pp

arco

arco detache

mf non legato

mf espress.

mf non legato

15

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

Pno.

mf

f

non legato

f

19 *al*

Fl.

Ob. *al*
f

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Vln. 1

Vln. 2

Vla. 3

Vc. 3

Cb.

Pno. 3 *f*

The musical score is for a symphony orchestra. It consists of 19 measures. The key signature is G major (one sharp). The time signature is 3/4. The woodwind section (Flute, Oboe, Clarinet, Bassoon) has a specific part starting at measure 19. The brass section (Horn, Trumpet, Trombone) is mostly silent. The Percussion section is also silent. The string section (Violins 1 & 2, Viola, Violoncello, Contrabass) plays a rhythmic pattern of eighth notes with triplets. The piano part has a complex texture with triplets and a forte dynamic.

22

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

Pno.

a2

a1

p

f

p

a1

mp

mf

mf

p espress.

3

pizz.

pp

p

f

dim. mp espress.

p

p

24

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

Pno.

p *espress.*

al

27

Fl. *p* *molto espress.*

Ob. *a1*

Cl. *7*

Bsn. *a2* *dim.*

Hn. *a2*

Tpt.

Tbn.

Perc.

Vln. 1 *dim.*

Vln. 2 *3* *3* *3* *3* *3* *3* *3* *3* *dim.*

Vla. *arco* *sempre dim.*

Vc. *sempre dim.*

Cb. *sempre dim.* *molto espress.*

Pno. *p* *sempre dim.*

Detailed description: This is a page of a musical score for orchestra, measures 27-30. The score is written for a full orchestra, including woodwinds, brass, percussion, strings, and piano. The key signature is D major (two sharps). The time signature is 4/4. The score is divided into measures 27, 28, 29, and 30. Measure 27 starts with a piano (p) dynamic. Measure 28 has a first ending (a1) for the Oboe. Measure 29 has a second ending (a2) for the Bassoon. Measure 30 has a third ending (a2) for the Horn. The score includes various musical notations such as notes, rests, slurs, and dynamics. The woodwinds (Flute, Oboe, Clarinet, Bassoon, Horn) and strings (Violin, Viola, Violoncello, Contrabass) are active throughout. The percussion is marked with a double bar line, indicating it is silent. The piano part is marked with a piano (p) dynamic and includes a first ending (a1) for the Oboe. The score is written for a full orchestra, including woodwinds, brass, percussion, strings, and piano.

30

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

Pno.

dim.

2.

p

33

Fl. *pp* *dim.*

Ob.

Cl. *pp*

Bsn. *pp* *dim.*

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Vln. 1 *pp* *espress.* solo

Vln. 2 *pp* *dim.*

Vla. *pp*

Vc. *pp* *dim.*

Cb. *pp* *dim.*

Pno. *pp* *espress.* *dim.*

This musical score page contains measures 33 and 34 of a piece titled 'ศิลปะบรรเลงเพลงสยาม' (Art of Playing Siam Song). The score is written for a full orchestra and piano. The key signature has two sharps (F# and C#), and the time signature is 4/4. The instruments are arranged in three systems. The first system includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Bassoon (Bsn.), Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), and Trombone (Tbn.). The second system includes Percussion (Perc.), Violin 1 (Vln. 1), Violin 2 (Vln. 2), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Contrabass (Cb.). The third system includes Piano (Pno.). In measure 33, the Flute and Bassoon play a melody starting on a whole note, marked *pp* (pianissimo) and *dim.* (diminuendo). The Clarinet and Violoncello play a similar melody, also marked *pp*. The Viola and Piano play a rhythmic pattern of eighth notes, marked *pp* and *espress.* (espressivo). The Violin 1 has a solo melody marked *pp* and *espress.*. The Violin 2, Horn, Trumpet, Trombone, and Percussion are silent. In measure 34, the Flute and Bassoon continue their melody, marked *dim.*. The Clarinet and Violoncello continue their melody, marked *dim.*. The Viola and Piano continue their rhythmic pattern, marked *dim.*. The Violin 1 continues its solo melody, marked *dim.*. The Violin 2 continues its melody, marked *dim.*. The Horn, Trumpet, Trombone, and Percussion remain silent.

[illegible]

Siamese Suit

II. In The Grand Palace

Prasidh Silapabanleng (composer)
Chanyapong Thongsawang (arranger)

Moderato

Flute *mf* *f*

Oboe

Clarinet in Bb *mf*

Bassoon

Horn in F 2. *f*

Trumpet in Bb *mf* *f*

Trombone *mf* *f*

Percussion || $\frac{2}{4}$

Piano *mf* *f*

Moderato

Violin 1 *mf* *f*

Violin 2 *mf* *f*

Viola *mf* *f*

Violoncello *mf* *f*

Contrabass

5

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

The musical score is written for a symphony orchestra. The key signature has two flats (B-flat major or D-flat minor). The time signature is 4/4. The score is divided into two systems. The first system contains the Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Bassoon (Bsn.), Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), Trombone (Tbn.), Percussion (Perc.), and Piano (Pno.). The second system contains the Violin 1 (Vln. 1), Violin 2 (Vln. 2), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Contrabass (Cb.). The woodwinds and piano have active parts with dynamic markings (p, f). The strings and brass are mostly resting. The score is divided into measures by vertical bar lines, with a repeat sign at the end of the first system.

A **B**

13 *al* *mf* *f* *mf* *f* *mf* *p* *1.*

Fl.

mf *f* *mf* *f* *mf* *p*

Ob.

mf *f* *mf* *f* *mf* *p*

Cl.

mf *f* *mf* *f* *mf* *p*

Bsn.

mf *f* *mf* *f* *mf*

Hn.

mf *f* *mf* *f* *mf*

Tpt.

mf *f* *mf* *f* *mf*

Tbn.

mf *f* *mf* *f* *mf*

Perc.

mf *f* *mf* *f* *mf* *p*

Pno.

mf *f* *mf* *f* *mf* *p*

A **B**

Vln. 1 *mf* *f* *mf* *f* *mf* *pizz.*

Vln. 2 *mf* *f* *mf* *f* *mf* *pizz.*

Vla. *mf* *f* *mf* *f* *mf* *pizz.*

Vc. *mf* *f* *mf* *f* *mf* *pizz.*

Cb. *mf* *f* *mf* *f* *mf* *pizz.*

23

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

C

p

1.

1.

C

Detailed description: This is a page of a musical score for orchestra, measures 23 through 30. The score is written for a variety of instruments: Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Bassoon (Bsn.), Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), Trombone (Tbn.), Percussion (Perc.), Piano (Pno.), Violin 1 (Vln. 1), Violin 2 (Vln. 2), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Contrabass (Cb.). The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 3/4. Measure 23 starts with a rehearsal mark '23'. The Flute part has a melodic line with slurs and a first ending bracket labeled '1.' starting in measure 26. The Clarinet part also has a melodic line with slurs and a first ending bracket labeled '1.' starting in measure 26. The Horn part has a melodic line with a piano dynamic marking 'p' in measure 24 and a first ending bracket labeled '1.' starting in measure 26. The Piano part has a complex accompaniment with chords and moving lines in both hands. The Violoncello and Contrabass parts have a similar accompaniment. The Viola, Violin 1, and Violin 2 parts are mostly silent in this section. The Percussion part is also silent. A rehearsal mark 'C' is placed above the Flute staff in measure 25 and below the Violoncello staff in measure 28.

32

D

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

D

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

41

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc. arco

Cb.

45 **E**

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

p

p cresc.

p cresc.

p cresc.

p cresc.

p dolce

cresc.

arco

p cresc.

p cresc.

49

F

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

a2

p *f* *p*

p *f* *p*

p *f* *p*

p *f* *p*

F

56

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

f *p* *f* *p*

G

61

1.

Fl.

mf

f

mf

f

mf

Ob.

mf

f

mf

f

mf

Cl.

mf

f

mf

f

mf

Bsn.

Hn.

mf

f

mf

f

mf

Tpt.

Tbn.

mf

f

mf

f

mf

Perc.

Pno.

mf

f

mf

f

mf

G

Vln. 1

mf

f

mf

f

mf

Vln. 2

mf

f

mf

f

mf

Vla.

mf

f

mf

f

mf

Vc.

mf

f

mf

f

mf

Cb.

mf

f

mf

f

mf

H

67

Fl. *p* *1.*

Ob. *p* *1.*

Cl. *p*

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno. *p*

H

Vln. 1 *pizz.*

Vln. 2 *pizz.*

Vla. *pizz.*

Vc. *pizz.*

Cb. *pizz.*

71

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

76 **I**

Fl. *cresc.*

Ob.

Cl. *cresc.*

Bsn. *cresc.*

Hn.

Tpt.

Tbn. *cresc.*

Perc.

Pno. *cresc.*

I

Vln. 1 *cresc.*

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

81 *p* **J**

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

p *cresc poco a poco*

Hn.

Tpt.

Tbn.

p *cresc*

Perc.

Pno.

p *cresc* *cresc poco a poco*

J

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

p *cresc* *poco a poco*

arco *cresc* *poco a poco*

The musical score is written for a symphony orchestra. It begins at measure 81 with a piano (p) dynamic. A rehearsal mark 'J' is placed at the start of measure 82. The score includes parts for Flute, Oboe, Clarinet, Bassoon, Horn, Trumpet, Trombone, Percussion, Piano, Violin 1, Violin 2, Viola, Violoncello, and Contrabass. The Piano part features a crescendo (cresc) and a poco a poco increase. The Violoncello and Contrabass parts also show a crescendo and a poco a poco increase. The Viola part is marked 'arco'.

87

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

poco a poco

Tpt.

Tbn.

poco a poco

Perc.

Pno.

cresc

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

This musical score page contains measures 87 through 92. The instrumentation includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Bassoon (Bsn.), Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), Trombone (Tbn.), Percussion (Perc.), Piano (Pno.), Violin 1 (Vln. 1), Violin 2 (Vln. 2), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Contrabass (Cb.). The key signature has two flats (B-flat and E-flat). Measures 87-92 show a gradual buildup of the ensemble. The woodwinds and brass are mostly silent, with some activity in the Bsn. and Tbn. parts. The strings play a rhythmic pattern, and the piano part features a crescendo. The tempo/mood is marked *poco a poco*.

K

93

Fl. *p*

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn. *p*

Tpt. *p*

Tbn. *p*

Perc.

Pno. *p*

K

Vln. 1 *p*

Vln. 2 *arco* *p*

Vla. *arco*

Vc. *p*

Cb. *p*

The musical score is written for a full orchestra. It begins with a rehearsal mark 'K' in a box. The first system includes measures 93 through 98. The Flute (Fl.) part starts with a first ending bracket over measures 93-98, marked with a first ending '1.' and a piano dynamic 'p'. The Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), and Bassoon (Bsn.) parts are mostly silent in this section. The Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), and Trombone (Tbn.) parts enter in measure 93 with piano dynamics. The Percussion (Perc.) part is silent. The Piano (Pno.) part features a complex, rhythmic accompaniment with piano dynamics. The second system, also marked with a rehearsal 'K', begins in measure 99. The Violin 1 (Vln. 1) part starts with a piano dynamic. The Violin 2 (Vln. 2) part enters in measure 100 with an 'arco' marking and a piano dynamic. The Viola (Vla.) part also enters in measure 100 with an 'arco' marking. The Violoncello (Vc.) and Contrabass (Cb.) parts continue with their piano accompaniment.

101 **L**

Fl. *f*

Ob. *f*

Cl. *f*

Bsn. *f*

Hn. *f*

Tpt. *f*

Tbn. *f*

Perc.

Pno. *mf* *f* *mf* *f* *mf* *mf*

Vln. 1 *f*

Vln. 2 *f*

Vla. *f*

Vc. *f*

Cb. *f*

Siamese Suite

III. Siamese Lament

Prasidh Silapabanleng (composer)
Chanyapong Thongsawang (arranger)

Moderato

A

Flute *al* *p espress.*

Oboe *espress.*

Clarinet in Bb *p*

Moderato

A

Violin 2 *pizz.*

Viola *p pizz.*

Violoncello *p pizz.*

Contrabass *p*

7

Ob. *tr*

Cl. *p*

Bsn. *p*

Hn. *pp*

Perc. *Triangle* *Side Drum* *Bass Drum*

Vln. 2 *arco*

Vla. *arco*

Vc. *arco*

Cb. *arco*

12

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

B

p

espress.

pizz.

p

3

tr

17

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

p

pp

tr

arco

3

3

3

[illegible]

26

D

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

side drum

Triangle

pp

bass drum

Pno.

p espress.

D

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

p espress.

pizz.

p pizz.

p

pizz.

p

cresc.

31

Fl.

Ob.

Cl. *Calando*

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc. *tr*

Pno. *pp*

Vln. 1 *pp*

Vln. 2 *arco* *pp*

Vla. *arco* *pp*

Vc. *arco* *pp*

Cb. *arco* *pp*

pp

[illegible]

41

F

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

p *dim.*

pp

p *molto espress.*

tr

animando

p

F

46

The musical score for measures 46-48 of 'Song of Siam' features the following parts and dynamics:

- Fl.**: Flute, rests in all measures.
- Ob.**: Oboe, plays a melodic line in measure 46, then rests in measures 47 and 48.
- Cl.**: Clarinet, rests in all measures.
- Bsn.**: Bassoon, rests in all measures.
- Hn.**: Horn, plays a rhythmic pattern of eighth notes in measure 46, then rests in measures 47 and 48.
- Tpt.**: Trumpet, rests in all measures.
- Tbn.**: Trombone, rests in all measures.
- Perc.**: Percussion, plays a rhythmic pattern of eighth notes in measures 47 and 48.
- Pno.**: Piano, plays a complex melodic and harmonic line across all three measures, including a *cresc.* marking in measure 47.
- Vln. 1**: Violin 1, rests in all measures.
- Vln. 2**: Violin 2, plays a melodic line starting in measure 47, marked *pizz.* and *p*, with a *cresc.* marking.
- Vla.**: Viola, plays a melodic line starting in measure 47, marked *pizz.* and *p*, with a *cresc.* marking.
- Vc.**: Violoncello, plays a melodic line starting in measure 47, marked *pizz.* and *p*, with a *cresc.* marking.
- Cb.**: Contrabass, plays a melodic line starting in measure 47, marked *pizz.* and *p*, with a *cresc.* marking.

49

This musical score page contains measures 49, 50, and 51 of a piece titled 'Song of Siam'. The score is arranged in a system with ten staves. The instruments and their parts are as follows:

- Fl.** (Flute): Rests in measures 49 and 50; plays a single note in measure 51.
- Ob.** (Oboe): Rests in measures 49 and 50; plays a single note in measure 51.
- Cl.** (Clarinet): Rests in measures 49 and 50; plays a melodic line in measure 51.
- Bsn.** (Bassoon): Rests in measures 49 and 50; plays a single note in measure 51.
- Hn.** (Horn): Rests in measures 49 and 50; plays a melodic line in measure 51, marked *p* and *pp*.
- Tpt.** (Trumpet): Rests in measures 49 and 50; plays a single note in measure 51.
- Tbn.** (Trombone): Rests in measures 49 and 50; plays a single note in measure 51.
- Perc.** (Percussion): Plays a rhythmic pattern in measures 49 and 50, then rests in measure 51.
- Pno.** (Piano): Plays a melodic line in measures 49 and 50, then rests in measure 51.
- Vln. 1** (Violin 1): Rests in measures 49 and 50; plays a single note in measure 51, marked *arco*.
- Vln. 2** (Violin 2): Rests in measures 49 and 50; plays a single note in measure 51, marked *arco*.
- Vla.** (Viola): Rests in measures 49 and 50; plays a single note in measure 51, marked *arco*.
- Vc.** (Violoncello): Rests in measures 49 and 50; plays a single note in measure 51, marked *arco*.
- Cb.** (Cello): Rests in measures 49 and 50; plays a single note in measure 51, marked *arco*.

The score is written in G major (one sharp) and 4/4 time. The key signature is G major. The tempo is marked 'Allegretto'. The score is for measures 49, 50, and 51. The instruments are Flute, Oboe, Clarinet, Bassoon, Horn, Trumpet, Trombone, Percussion, Piano, Violin 1, Violin 2, Viola, Violoncello, and Cello.

52 **G**

Fl. - - - - -

Ob. - - - - -

Cl. *p* - - - - -

Bsn. - - - - - *p*

Hn. - - - - -

Tpt. - - - - -

Tbn. - - - - -

Perc. (tr) - - - - -

Pno. - - - - - *dolce* 3

G

Vln. 1 *p pizz. dolce* 3

Vln. 2 *p pizz.*

Vla. *p*

Vc. pizz.

Cb. *p*

57

The musical score for page 57 includes the following parts:

- Fl.
- Ob.
- Cl.
- Bsn.
- Hn.
- Tpt.
- Tbn.
- Perc.
- Pno.
- Vln. 1
- Vln. 2
- Vla.
- Vc.
- Cb.

Dynamic markings include *pp* (pianissimo) and *molto espress.* (molto expressive).

61 **H**

The musical score is arranged in two systems. The first system includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Bassoon (Bsn.), Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), and Trombone (Tbn.). The second system includes Percussion (Perc.), Piano (Pno.), Violin 1 (Vln. 1), Violin 2 (Vln. 2), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Contrabass (Cb.).

Measure 61: Flute, Oboe, and Trombone are silent. Clarinet and Bassoon play a half-note chord (F#4 and B3) marked *pp*. Horn plays a half-note chord (F#4 and B3) marked *pp*. Percussion is silent. Piano plays a triplet of eighth notes (F#4, A4, B4) marked *p calando*. Violin 1 plays a half-note (F#4) marked *p calando*. Violin 2, Viola, and Violoncello play a triplet of eighth notes (F#4, A4, B4) marked *p*. Contrabass is silent.

Measure 62: Flute, Oboe, and Trombone are silent. Clarinet and Bassoon play a half-note chord (A4 and C#5) marked *pp*. Horn is silent. Percussion is silent. Piano plays a triplet of eighth notes (F#4, A4, B4) marked *p calando*. Violin 1 plays a half-note (A4) marked *p calando*. Violin 2, Viola, and Violoncello play a triplet of eighth notes (F#4, A4, B4) marked *p*. Contrabass is silent.

Measure 63: Flute, Oboe, and Trombone are silent. Clarinet and Bassoon are silent. Horn plays a half-note chord (F#4 and B3) marked *pp*. Percussion is silent. Piano plays a triplet of eighth notes (F#4, A4, B4) marked *p calando*. Violin 1 plays a half-note (F#4) marked *p calando*. Violin 2, Viola, and Violoncello play a triplet of eighth notes (F#4, A4, B4) marked *dim.*. Contrabass is silent.

64

The musical score for measures 64-68 of 'Siam Song' features the following instruments and parts:

- Fl.** (Flute): Rests in all measures.
- Ob.** (Oboe): Rests in all measures.
- Cl.** (Clarinet): Rests in all measures.
- Bsn.** (Bassoon): Rests in all measures.
- Hn.** (Horn): Measures 64-65 contain a melodic phrase with a *dim.* (diminuendo) marking. Measures 66-67 are rests. Measure 68 contains a rapid sixteenth-note scale.
- Tpt.** (Trumpet): Rests in all measures.
- Tbn.** (Trombone): Rests in all measures.
- Perc.** (Percussion): Rests in measures 64-67. Measure 68 features a trill (*tr*) on a high note.
- Pno.** (Piano): Measures 64-65 contain a melodic phrase in the right hand and a triplet in the left hand. Measures 66-67 are rests. Measure 68 is a rest.
- Vln. 1** (Violin 1): Measures 64-65 contain a melodic phrase with a *pp* (pianissimo) marking. Measures 66-67 are rests. Measure 68 is a rest.
- Vln. 2** (Violin 2): Measures 64-65 contain a melodic phrase with a *pp* marking. Measures 66-67 are rests. Measure 68 is a rest.
- Vla.** (Viola): Measures 64-65 contain a melodic phrase with a *pp* marking. Measures 66-67 are rests. Measure 68 is a rest.
- Vc.** (Violoncello): Measures 64-65 contain a melodic phrase with a *pp* marking. Measures 66-67 are rests. Measure 68 is a rest.
- Cb.** (Cello): Measures 64-65 contain a melodic phrase with a *pp* marking. Measures 66-67 are rests. Measure 68 is a rest.

Dynamic markings include *pp* (pianissimo) and *p* (piano). Performance instructions include *pizz.* (pizzicato) and *dim.* (diminuendo).

Siamese Suit IV. In Bangkok's Chinatown

Prasidh Silapabanleng (composer)
Chanyapong Thongsawang (arranger)

A Introduction

Flute&Piccolo *mf* 8va

Clarinet in Bb *mf*

Bassoon *mf*

Horn in F *mf*

Trumpet in Bb *mf*

Trombone *mf*

Triangle

Side drum

Gong

Tom-Tom

Piano *mf*

A

Violin 1 *mf*

Violin 2 *mf*

Viola *mf*

Violoncello *mf*

Contrabass *mf*

11 *con fuoco*

Fl. *f* 6

Cl. *a2* *f* 6

Bsn. *f* 6

Hn. *con fuoco* *a2* *f* 6 *ff* 3

Tpt. *f* 6 *ff* 3

Tbn. *f* 6 *ff* 3

Perc. *f* 6 *ff* 3

Pno. *f* 6 *ff* 3

Vln. 1 *f* 6 *ff* 3

Vln. 2 *f* 6 *ff* 3

Vla. *f* 6 *ff* 3

Vc. *f* 6 *ff* 3

Cb. *f* 6 *ff* 3

21

B Love Scene
Lento

Fl.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Perc.

Pno.

p dolce

p

p dolce

p

p

p pizz.

p

27 *poco più mosso*

Fl. *pp*

Cl. *pp*

Bsn. *p*

Hn. *p*

Tpt.

Tbn.

Perc. *ppp*

Perc.

Pno. *A Tempo*
p molto espress.

Vln. 1 *A Tempo*
p molto espress.

Vln. 2 *p*

Vla. *p*

Vc. *p*

Cb. *p*

33

Fl.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

calando

poco piu mosso

pp

pp

calando

38 **C** Heartbreak
Andante Cantabile

Fl.

Cl. *1.*
p

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Perc.

Pno. *p dolce*

C Andante Cantabile

Vln. 1 *p dolce*

Vln. 2 *p*

Vla. *p*

Vc. *p*

Cb.

[illegible]

D At the Wedding
Allegro

54

Fl. *a2* *mf* *tr.*

Cl. *a2* *p* *tr.*

Bsn. *p* *mf*

Hn.

Tpt. *p* *mf*

Tbn. *p* *mf*

Perc. *tr.*

Perc.

Pno. *p* *mf*

D **Allegro**

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc. *pizz.* *p* *mf*

Cb. *pizz.* *p* *mf*

[illegible]

[illegible]

74

Fl. *Pic.* *f cresc.*

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt. *poco a poco* *più mosso* *cresc.*

Tbn.

Perc. *cresc.*

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

81 *più mosso*

Fl. *a2* *f*

Cl. *f*

Bsn. *mf*

Hn.

Tpt. *mf*

Tbn. *mf* *f*

Perc. *mf*

Perc. *f*

Pno. *f*

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc. *mf* *f*

Cb. *mf* *f*

90

1. 2. **Lento**

Fl.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Perc.

Pno.

Lento

1. 2. div. *pp*

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

p dolce pizz.

p

97

Fl. *poco piu mosso*
pp

Cl.
pp

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

The musical score is written for a full orchestra. The woodwinds (Flute, Clarinet, Bassoon) have a melodic line starting at measure 97, marked *poco piu mosso* and *pp*. The strings (Violins 1 & 2, Viola, Violoncello, Contrabass) provide harmonic support with sustained chords and moving lines. The piano part features complex rhythmic patterns with sixteenth and thirty-second notes, marked with fingerings 6, 6, 6, and 7. The percussion parts are currently silent.

101

Fl.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

A tempo

pp

pp

pp

molto espress.

p

106

Fl.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

poco piu mosso

pp

pp

ppp

Calando

Calando

111 Andante

Fl.

Cl. *1.*
p

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Perc.

Pno. *p dolce*

Andante

Vln. 1 *p dolce*

Vln. 2 *p*

Vla. *p*

Vc. *p*

Cb.

[illegible]

Allegro

126

Fl. *a. 2* *mf* *tr.*

Cl. *p* *a. 2* *tr.*

Bsn. *p* *mf*

Hn.

Tpt. *p* *mf*

Tbn. *p* *mf*

Perc. *tr.* *p* *mf*

Perc.

Pno. *p* *mf*

Allegro

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc. *pizz.* *p* *mf*

Cb. *pizz.* *p* *mf*

134

Fl.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

[illegible]

146

Fl. Pic. *f cresc.*

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt. *poco a poco più mosso*
cresc.

Tbn.

Perc. *cresc.*

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

Coda

Andante

162

Fl.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

1. 2.

f *a2*

f

mf

mf

mf

arco

arco

[illegible]

I. Moon over the Temple

Prasidh Silapabanleng
arr. by Chanyapong Thongsawang

Andante con moto

4

6

8

10

12

1. *espress.*

2.

14

mf espress.

mf non legato

17

20

f

dim. mp espress.

23

p

f

p

25

27 *p*

molto espress.

29

sempre dim.

31

pp espress.

33

dim.

35 *ppp*

Detailed description: This is a musical score for piano, spanning measures 25 to 35. The music is written for both the right and left hands. The key signature has two sharps (F# and C#), and the time signature is 2/4. The score includes various musical notations such as eighth notes, sixteenth notes, and chords. Dynamics include piano (*p*), piano-pianissimo (*pp*), and pianissimo-pianissimo (*ppp*). Articulations like *molto espress.* and *sempre dim.* are used. The piece concludes with a double bar line at measure 35.

II. In the Grand Palace

Prasidh Silapabanleng
arr. by Chanyapong Thongsawang

Moderato

10 **A**

20 **B**

28 **C**

35 **D**

43 **E**

p *p cresc.*

51 **F**

p f p f p f

60 **G** **H**

mf f mf f mf p

70

77 **I**

cresc. p

84 **J**

cresc poco a poco

92 *p*

100 *mf f mf f mf*

mf

III. Siamese Lament

Moderato

Fl. **A** Ob.

p espress. *pizz.* *p* *espress.*

8 *tr* Hn.

B 13 *p* *espress.* 3 *tr*

18 *(tr)* Hn. **C** *p*

22 *p* 6 *dim.* 3

The musical score is for a piece titled 'Siamese Lament' in 3/4 time, marked 'Moderato'. It features three main instrumental parts: Flute (Fl.), Oboe (Ob.), and Horn (Hn.). The score is divided into five systems. The first system (measures 1-7) shows the Flute and Oboe parts. The Flute part begins with a piano (*p*) and expressive (*espress.*) tone, followed by a pizzicato (*pizz.*) section. The Oboe part enters in measure 5 with a piano (*p*) and expressive (*espress.*) tone. A section marker 'A' is placed above the Oboe staff. The second system (measures 8-12) features the Horn part with a trill (*tr*) in measure 8. The third system (measures 13-17) shows the Flute part with a piano (*p*) and expressive (*espress.*) tone, followed by a triplet (*3*) in measure 15. A section marker 'B' is placed above the Flute staff. The fourth system (measures 18-21) features the Horn part with a trill (*tr*) in measure 18. The fifth system (measures 22-25) shows the Flute part with a piano (*p*) and a sextuplet (*6*) in measure 23, followed by a diminuendo (*dim.*) and a triplet (*3*) in measure 24. A section marker 'C' is placed above the Flute staff.

27 Hn. **D** *p espress.*

31 *pp*

35 Hn. **E** *p molto espress.*

39 *pp* *p* *animando* *p dim.* Hn.

44 **F** *p molto espress.* *cresc.*

48

51 Hn. G

dolce

55

molto espress.
pp

59 Hn. H

p calando

62

p calando
dim.

65

pp
Hn.

VI. In Bangkok's Chinatown

Introduction

A

mf

10

f

B Lento

p dolce

p

24

poco più mosso

pp

27

30 A Tempo

p molto espress. *calando*

34 *poco piu mosso*

pp *pp*

C Andante Cantabile

38 *p dolce*

44 *pp dim.*

50 *tr*

54 **D** Allegro
Cl.

Fl. *mf*

p *mf*

61

66

71

74

77

83

84

90

91

95

96

97

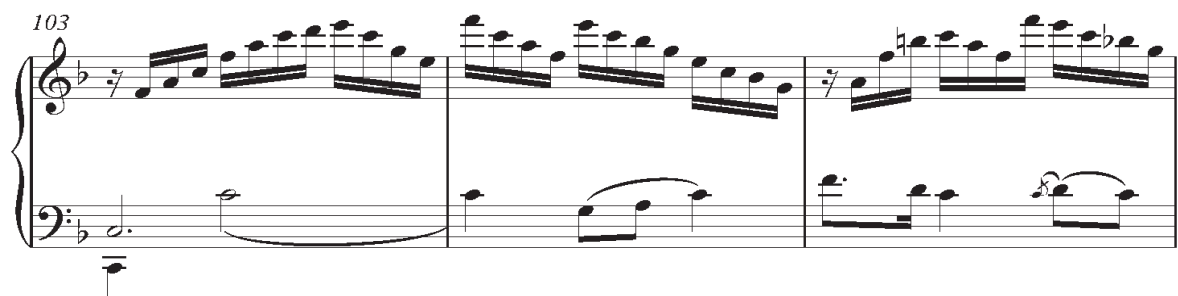
98

99

100

102

103

106

Calando

Tpt.

pp

Andante

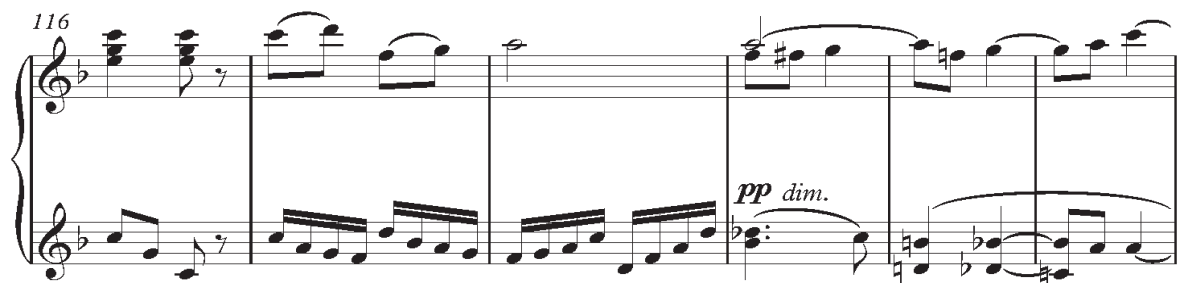
110

p dolce

116

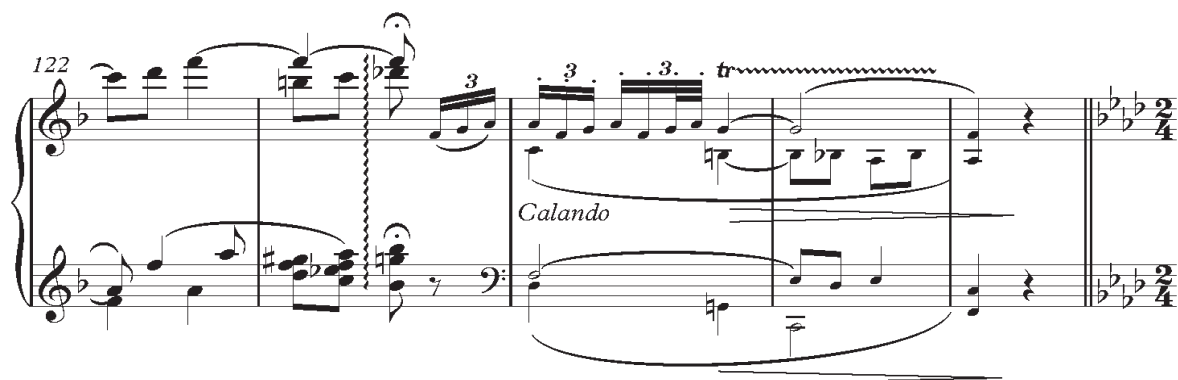
pp dim.

122

Calando

tr

127 Allegro Cl.

Fl.

p *mf* *mf*

134

mf *f*

139

mf *f* *mf*

144

mf *f*

148

mf *f*

154

a.2

f

161

1. 2. **Coda Andante**

169

mf

6

Con Fuoco

178

f

183

3

fff

ประวัติผู้วิจัย

ผศ.ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง อาจารย์ประจำสถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนา สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกทางด้านดนตรีวิทยาที่มหาวิทยาลัยดนตรีและศิลปะการแสดง แห่งกรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย (University of Music and Performing Arts Vienna, ๒๕๕๘) อีกทั้งได้ศึกษาควบคู่ไปในระดับ Postgraduate ที่ Anton Bruckner Private University ที่เมือง Linz ประเทศออสเตรีย โดยได้เรียนเปียโนกับ Prof. Dr. Margit Haider-Dechant และได้เรียน Pianoforte ในชั้นเรียนของ Wolfgang Brunner

ชัยพงศ์สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโททั้งด้านการแสดงดนตรี (Music Performance, ๒๕๕๑) และด้านการสอนดนตรี (Music Pedagogy, ๒๕๕๓) จากมหาวิทยาลัยศิลปะแห่งกรุงเบิร์น (Bern University of the Arts) ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ โดยเรียนเปียโนกับ Tomasz Herbut เรียนการเล่นเครื่องดนตรีโบราณ Harpsichord กับ Dirk Borner และเรียนการเล่น Pianoforte กับ Edoardo Torbianelli

ชัยพงศ์เริ่มต้นเรียนเปียโนครั้งแรกเมื่ออายุ ๗ ปี และได้เรียนกับอาจารย์ณัฐ ยนตรรักษ์ (๒๕๓๘ - ๒๕๔๗) ชัยพงศ์ได้เข้าแข่งขันหลายรายการและได้รับรางวัลหลายครั้ง เช่น รางวัลชนะเลิศจากการแข่งขันเปียโน ณัฐ สตูดิโอ (๒๕๔๐) รางวัลดีเลิศจากการแข่งขันเปียโนโซแปงนานาชาติแห่งเอเชีย ครั้งที่ ๑ ณ ประเทศญี่ปุ่น (๒๕๔๓) รางวัลชนะเลิศจากการแข่งขันเปียโนโซแปงแห่งประเทศไทย (๒๕๔๕) และรางวัลที่ ๓ จากการแข่งขันดนตรีนานาชาติครั้งที่ ๑๘ ณ เมือง Cortemilia ประเทศอิตาลี (๒๕๔๓)

นอกจากความสามารถทางด้านดนตรีแล้ว ชัยพงศ์สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี ๒๕๔๗

Asst. Prof. Dr. Chanyapong Thongsawang

Chanyapong Thongsawang, Thai pianist and musicologist, received his PhD in musicology at the University of Music and Performing Arts Vienna in 2015. Parallel to his PhD studies, he was a postgraduate piano student of Prof. Dr. Margit Haider-Dechant and took part in a fortepiano class of Wolfgang Brunner at the Anton Bruckner Private University in Linz, Austria. Currently, he is a full-time lecturer and Assistant to the President for Foreign Affairs at Princess Galyani Vadhana Institute of Music.

Chanyapong was a piano student of Nat Yontararak in Bangkok from 1995 to 2004. Further study followed at Bern University of the Arts in Switzerland with Tomasz Herbut. He also took harpsichord lessons with Dirk Borner and fortepiano lessons with Edoardo Torbianelli. Moreover, he attended a conducting class with Dominique Roggen and Ludwig Wicki. He obtained master's degrees both in Music Performance (2008) and Music Pedagogy (2010) there.

Chanyapong won the first prize from the 5th Nat-Studio Piano Competition in Bangkok in 1997. He received the excellent prize from the First International Chopin Piano Competition in Asia held in Japan in 2000. Two years later he won the first prize from the 6th Chopin Piano Competition in Bangkok. In 2010, he received the third prize from the 18th International Music Competition Citta di Cortemilia in Italy.

Apart from his musical talent, he graduated with a bachelor's degree in Electrical Engineering at Chulalongkorn University.

ขอขอบคุณ

คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

สถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนา

มูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิต

วงอิมมานูเอลออร์เคสตรา

คณาจารย์ผู้ให้คำปรึกษา

รศ.ดร.กุลธร ศิลปบรรเลง

ศ.ดร.ณัฏฐา พันธุ์เจริญ

รศ.ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์

รศ.ดร.สิริลักษณ์ คอมันตร์

ดร.จิรเดช เสตะพันธุ์

อ.ดำริห์ บรรณวิทยกิจ

อ.อานันท์ นาคคง

อ.สาลินี อัมมวรรณ

ดร.กฤษณ์ นิรมิตธรรม

ผศ.ดร.ศิริมา ทองสว่าง

ดร.อำพา แก้วกำก

ดร.อภิชาติ อินทวิศิษฐ์

นักดนตรี

นักแสดง

อาจารย์ผู้ฝึกสอน

ทีมงานฝ่ายผลิตการแสดงผกาวัลลีบัลเลต์สวีท

ทีมงานบันทึกการแสดง

ขอขอบคุณผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้เอ่ยนามไว้ ณ ที่นี้

Musikgespräch Ep. 2 / สมนภาพาชาดนตรีครั้งที่ 2

ศิลปินบรรเลง เพลงสยาม

Prasidh Silapabanleng & Klaus Pringsheim:
Thai - German Cultural Exchange in Music

Lecture Concert to celebrate
111th Anniversary of Prasidh Silapabanleng
by Asst. Prof. Dr. Chanyapong Thongsawang (pianist)

17:00 PRESENTATION & TALK (IN THAI)
GUEST SPEAKERS:
ASSOC. PROF. DR. KULTHORN SILAPABANLENG
APSORN KURMAROHITA
ASSOC. PROF. DR. SIRIMONGKOL NATAYAKULWONG
DR. PASINEE SAKULSURARAT

Silapabanleng – Siamese Suite

Program

Luang Vichit-Vadakan/Klaus Pringsheim (arr.)

The Blood of Suphan (เลือดสุพรรณ)

The Moon (ดวงจันทร์)

Prasidh Silapabanleng/ Chanyapong Thongsawang (arr.)

Siamese Suite for Piano and Orchestra

Prasidh Silapabanleng/ Chanyapong Thongsawang (arr.)

Phakavali Ballet Suite in One Act

Chanyapong Thongsawang (pianist & conductor)

Krit Niramittham (conductor)

Sirimongkol Natayakulwong (choreographer)

Immanuel Orchestra & PGVIM Ensemble

Ballet Dancers from FACS Mahasarakham University,

We Dance Studio & Arabesque Studio

Thursday 5 October 2023

Princess Galyani Vadhana Institute of Music

